

DE MOEIAL

V.U.: PETER DE KONING

p.a.: GEBOUW Y' PLEINLAAN 2, 1050 BRUSSEL

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rek. nr.001-1386975-48

met vermelding naam en adres

Ontmoedigend

De verkiezingen voor de Raad van Beheer en de Sociale Raad zijn een regelrechte flop geworden. De opkomst was zowel bij de eerste verkiezingsronde als bij de "herkansing", te laag : het quorum voor de Sociale Raad werd niet bereikt. Voor de Raad van Beheer daarentegen werden vier studentenafgevaardigden verkozen, wat toch ook een mager resultaat is.

Donderdag 22 en vrijdag 23 november werden in het cafetaria verkiezingen gehouden voor de RvB en de Sor. Studentenafgevaardigden voor de twee belangrijkste raden van de VUB konden aldus gekozen worden. In principe kan in de RvB een studentenafgevaardigde van elke faculteit zetelen, naast afgevaardigden van de professoren, het administratief en technisch personeel en het wetenschappelijk personeel. Er zijn acht faculteiten, dus acht studentenafgevaardigden met stemrecht kunnen in de Raad van Beheer zetelen.

Voor de Sociale Raad is de situatie voor de studenten nog gunstiger. Aangezien de studentenafgevaardigden in deze raad de meerderheid vormen kunnen ze zelf het sociale beleid van de VUB bepalen. Restaurant, huisvesting, cafetaria, Cultuur, Vub-tiek, BSG, VO, en alle diensten van gebouw Y (UCOV, Sjerp,...) vallen onder de bevoegdheid van de Sociale Raad, die over een budget van 220 miljoen Bfr. beschikt.

Allemaal prachtig zal u zeggen, MAAR ... opdat zes van de tien kandidaten (10 effectief) vervolg op blz.4

De Sociale Raad beheert als delegatieorgaan van de Raad van Beheer de sociale sektor. Aangezien nu de zes rechtstreekse studentenafgevaardigden in de Sor niet verkozen werden, kan op de zittingen het kworum nooit bereikt worden. In theorie betekent dit dat het beleid van de sociale sektor opnieuw zal waargenomen worden door de RvB. Verwacht kan worden dat deze de Sor als orgaan niet volledig zal opdoeken, maar een overgangsorgaan zal instellen in afwachting van nieuwe verkiezingen in maart. Dit orgaan kan bestaan uit de leden van de huidige Sor of uit gedelegeerde leden vanuit RvB en rectoraat. De huidige voorzitter van de Sor, Erwin Declerck vindt dit slechts een schijnoplossing. Hij wil deze zaak duidelijk aan de kaak stellen door de volledige bevoegdheid aan de RvB af te staan. De studenten blijken immers niet geïnteresseerd te zijn in een door studenten beheerde Sociale Raad. (GY)

Bij Coens op de koffie

Donderdag 22 november werd er betoogd voor het behoud van de vrijstellingen. De dinsdag daarop hadden tien studentenafgevaardigden van de Vlaamse uniefs een onderhoud met minister Coens. Na een voorbereidende vergadering op de VUB zakten De Tien af naar het ministerieel kabinet op de Kunstlaan.

Twee deurwachters verder belandden we in de vergaderzaal van de onderwijsminister. De studentenafgevaardigden haalden hun Succes-Agenda's boven en de een of andere ministeriële assistente bood De Tien koffie aan. Na de eerste (en enige) kop koffie kwam zijne excellentie met een brede smile het vensterloze zaaltje binnen. Eerst alleen een handje geven om zich tenslotte aan het hoofd der tafel te posteren. Ons aller minister Coens wou net de vergadering openen toen de afgevaardigde van de RUG en ondergetekende voor de VUB hem zo'n 4100 handtekening(en) afleverden (waarvan 1150 op rekening van de VUB) waarin studenten en academisch personeel het behoud van de vrijstellingen eisen. De afgevaardigden van de KUL vervloekten zichzelf te pletter vanwege de Leuvense petitie vergeten mee te brengen. Geen nood, die worden nagestuurd. Minister Coens dankte de afgevaardigden voor de petitie want, aldus Daniël, da's alvast een stok achter de deur om zijn wetsontwerp inzake het (voorlopige) behoud van de vrijstellingen er snel door te krijgen.

Vrijstellingen : O.K. voor dit en volgend academiejaar

In het kader van het onderwijsluit van de nationale herstelwet heeft minister Coens een ontwerp tot wetswijziging ingediend die voor het verleden de voor dit academiejaar de verschillende examenreglementen "wettigt". De vrijstellingen, behaald dit academiejaar, zullen in '85-'86 nog geldig zijn. In dat zelfde academiejaar zullen de verschillende uniefs echter tot een uniform examensysteem moeten komen. Neenee, zeggen de studentenafgevaardigden,

we willen het onvoorwaardelijke behoud van de vrijstellingen en op dit gebied een grote autonomie voor de universiteiten. M.a.w. niet alleen dit en volgend academiejaar nog rechtzekerere vrijstellingen maar ook daarna nog, dat willen de studenten. Geen paniek, antwoordt Coens daarop, want tegen 1 oktober '85 heb ik m'n nieuwe wet op de academische graden. Dat zal een vrijstellingensysteem in voege brengen dat voor alle uniefs hetzelfde zal zijn. Dan is het afgelopen met de 14/20 aan de KUL, de 13/20 aan de VUB, de 12/20 aan de RUG en de 10/20 aan de UIA, nodig om vrijstellingen te behalen. Allemaal wordt dan-a.h.w. gelijk voor de wet aangezien dan een uniform overdrachtcijfer zal gehanteerd worden. Voorlopig wil Coens dus een beperkte wetswijziging om voor dit en volgend academiejaar het huidige examensysteem te bevriezen. Dat allemaal in afwachting van een volgens Coens nakende algemene nieuwe wet op de academische graden. Het scepticisme van de studenten ten aanzien van de totstandkoming van deze wet (traagheid van de parlementaire instelling, mogelijke regeringscrises, en dies meer) wuift Coens ongenueanceerd weg. Besluit : valt bvb. in februari de regering, dan komt er vooralsnog geen nieuwe wet op de academische graden, en dan zitten bissers in een volgend academiejaar alweer met de gebakken peren. Bovendien moet de kleine wetswijziging die alvast voor '84-'85 en '85-'86 de vrijstellingen legaliseert er ook snel komen, zonet blijft men zelfs dit jaar in de penarie zitten.

vervolg op blz.4

Saint-V.

De grote WC-pot (YUB-idee) sleepte de eerste prijs in de wacht op de St.V-viering.

Inhoud

- p.2: De zwembadaffaire kwam enkele weken geleden aan bod in de Raad van Beheer. Prof. Van Geen is alvast pro. Plus een artikel over de verwarmingsproblematiek.
 - p.3: Wat is er gebeurd met de Ancienne Belgique? Ook over de flikkers en Mozart.
 - p.4: Kultuurkrant.
 - p.6: Een exclusieve fotoreportage met verslag van de Saint-Vé-viering. Ook nog een aankondiging van de 36-uren-Bamba.
 - p.7: Een nieuwe rubriek, Uniefferverseel, met aktualiteiten van de andere universiteiten. In samenwerking met Veto en Schamper. Plus de open tribune.
- Op de laatste bladzijde zoals gebruikelijk de agenda en aankondigingen. Enkele zijn echt de moeite waard.

Zwembad

Het VUB-openluchtzwembad is geen daverend succes : slechts drie zwemmers worden in de verte opgemerkt. Informatie over het toekomstige overdekte bad op bladzijde 2.

Zwembad, toch geen prestigeproject?

"Het lijkt me dat er hier sprake is van een communicatiestoornis," zegt professor van Geen, nadat hij zich achter de vergadertafel heeft geporteerd. "Het VUB-zwembad is helemaal geen prestigeproject. Dat is een verkeerde probleemstelling. Met als bij vorige projecten hebben we het moeilijk om de mensen er bij te betrekken. Daarom heb ik de Moeëls gecontacteerd."

Jacht.

De planning van het project is als tien jaar aan de gang. Van toen prof. van Geen nog rektor van de Vrije Universiteit. Door het eindeloze bureaucratische geploeter sleepte de zaak zo lang aan. Twee jaar geleden heeft de Raad van Beheer van de VUB beslist om het zwembad te bouwen. Enkele weken geleden kwam de zaak opnieuw

"De overheid verleent de universiteiten financiën om hun gebouwen neer te zetten. Daarvan krijgt elke faculteit zijn deel om in de pedagogische noden te kunnen voorzien. In de academische voorzieningen was, zoals aan alle universiteiten, een zwembad opgenomen. Let wel, dat kost de universiteit niks. Als we dat zwembad niet bouwen, zijn we dat geld zelfs kwijt. Dat is 87 miljoen."

"De studentenaantallen zijn anders gegroeid dan verwacht. Hilok trekt veel volk: zo'n 300 studenten elk jaar. Die hebben ook recht op hun eigen gebouwen. Die moeten toch niet in een ander zwembad gaan zwemmen? Zo'n zwembad is noodzakelijk voor het onderrichten van de leerstof en wordt betaald in het kader van de onderwijsinvesteringen, net zoals de labo's of de nieuwe gebouwen van de ESP-faculteit. Hilok is altijd wat onderverdeeld geweest, en niemand heeft het recht om een faculteit die het laatst aan de beurt is in het bouwprogramma te straffen, alleen omdat de bijkomende kosten te zwaar om dragen zouden zijn."

"De VUB zal uiteraard moeten opruimen voor het onderhoud en de verwarming van het zwembad. Maar men heeft berekend dat het zwembad geen abnormaal hoge kosten met zich mee zal brengen. De uitbatingskosten zullen jaarlijks 2,4 miljoen bedragen. Voor een vergelijkbare oppervlakte is de gemiddelde kostprijs van de VUB-lokalen 1,7 miljoen. Dat is dus 700.000 frank meer dan het gemiddelde. Maar hou er rekening mee dat bijvoorbeeld ook de labo's en de snijkamers een flink eind boven het gemiddelde liggen. Dat is dus niet zo abnormaal."

"Daarbij komt nog dat we de voorziene kostprijs aanzienlijk hebben kunnen verlagen door actieve en passieve zonne-energie aan te wenden. Dat betekent dat niet alleen energie wordt opgenomen door panelen, maar ook dat het gebouw zo gestructureerd is dat er een maximum aan warmte wordt opgestapeld en een minimum verloren. Daarmee zouden enkele honderdduizenden moeten worden uitgespaard. Dit project verklaart trouwens ook de eigenaardige, octagonale vorm van het zwembad."

"Belangrijk is dat de VUB deze besparende investering niet zelf moet betalen. Deze dure uitrusting zou immers maar pas na tien

jaar rendabel zijn. Met ministerie van Economische zaken heeft ons echter een bijkomend krediet van bijna twintig miljoen verleend om de zonne-energie uitrusting te betalen. Dat krediet is tijdelijk geschorst geworden met de moeilijkheden rond de Koninklijke Jacht, maar is nog steeds geldig. Men gaat dus veel geld winnen bij de uitbating, zonder meeruitgave voor de apparatuur. Bovendien kunnen studenten in bouwkunde of architectuur hier belangrijk terreinwerk verrichten."

"Als het zwembad dan toch gebouwd wordt, stelt zich de vraag of men het moet openstellen voor de hele universitaire gemeenschap. Ik vind dat de algemene gezondheid daar alleen maar wel kan bij varen. Dat heb ik persoonlijk ondervonden. Na mijn hartinfarct - want zo'n leven als rektor, dat is toch ook wel wat - moest ik regelmatig zwemmen. Toen woog ik 90 kilo, en ik voelde me uitstekend. Nu ga ik niet meer zwemmen. Ik heb niet veel zin om na mijn werk nog eens tien kilometer af te leggen om wat ontspanning te nemen. In elk geval, nu weeg ik er honderd-en-zoveel. Dat bewijst toch wel dat zwemmen zijn nut kan hebben. Ook Livin Bollaert heeft dat al dikwijls verhaald."

Dat brengt uiteraard nog een meeruitgave met zich mee. Alleen de bewaking al! Nu moet men daar wel realistisch in zijn. Men moet het zwembad niet openhouden in de weekends. Het tiental studenten dat zich dan nog op de campus bevindt, denkt dan toch meer aan vrijen dan aan iets anders. Daar stelt zich dus geen gezondheidsprobleem."

"Ik stel voor om de bezoekers een bescheiden bijdrage te laten betalen. De VUB kan daar de rest bijpassen. Zo komen zowel de neo-liberalen als de voorvechters van het algemeen belang aan hun trekken. De budget-sport van het zwembad is tenslotte slechts een marginaal probleem. Het is de beleids-optie die telt."

"En waarom zouden we het zwembad niet openstellen voor Vlaamse scholen of verenigingen en lokale inwoners? Zo kan de VUB beter ingeplant worden in de stad. De supplementaire meeruitgave kan dan wel contractueel geregeld worden. Men mag niet vergeten dat het zwembad met ieders geld wordt gebouwd."

Tot daar een ontkende prof. van Geen. De budgetaristen zullen naar opkijken: in volle crisistijd een pleidooi voor een bijkomend deficit. Meer uitgaven terwijl de universiteiten minder toelagen krijgen. Cijfergoochelaars kunnen zich altijd aanmelden in gebouw M.

PDK.

Hier komt het zwembad.

De bouw van het VUB-zwembad, gepland aan de Triomfplaan, kan bijna aanvangen. De bouwplannen zijn voltooid, ingediend en goedgekeurd. De noodzakelijke gelden zijn toegekend. Alleen de formele bouwvergunning van de gemeente Oudergem laat op zich wachten. Technisch is alles in orde, maar het zwembad vormt slechts een deel van de ingewikkelde problematiek rond de Koninklijke

in de aktualiteit toen raadslid Luwel een raming van de uitbatingskosten vroeg. Luwel is niet zo opgezet met het project, dat de reeds deficitaire VUB-begroting met nog enkele bijkomende miljoenen zou belasten. Een foute probleemstelling, volgens prof. van Geen. Als lid van de werkgroep investeringscommissie probeert hij nu weer schot te krijgen in de bouw van het zwembad.

Huisvesting wil zelf stoken

Een aantal jaren wordt gans de campus Oefenplein verwarmd vanuit één centrale stookplaats, achter gebouw G. Ook de studentenhomes zijn toegewezen op deze installatie, die uitgebaat wordt door de privé-firma SERT. De Dienst Huisvesting, in de persoon van het diensthoofd W. Emmerechts, is al geruime tijd ontevreden over deze afhankelijkheid. Hierdoor blijft er immers maar weinig mogelijkheid tot flexibiliteit en wordt een (te) hoge prijs voor de gebruikte calorierien betaald, luidt het. Emmerechts zou dan ook alle heil verwachten van een eigen stookplaats voor de studentenhome op de campus.

De cijfers zoals die staan in het jaarverslag 1983 van de Dienst Huisvesting, spreken volgens het diensthoofd voor zichzelf. Op Oefenplein wordt per inwoner jaarlijks zo'n 7000 fr. meer betaald aan energiekosten dan op de homes Nieuwelaan en Jette. Hoe zulks te verklaren is, verklaarde hij ons zelf.

"Vroeger had de Dienst Huisvesting hier een eigen stookplaats op stookolie. Dez was eerder primitief opgevat, maar dat ze efficiënt was, bewijzen nog eens de cijfers die we voor handen hebben. Daarbij kwam het voordeel dat we onze eigen verwarming zelf konden verzorgen; we konden dat geheel zelf regelen. Onder druk van de centralisatie van de technische diensten heeft de sociale sektor dan moeten participeren in de nieuwe centrale stookplaats, beheerd door de firma SERT met een contract van 30 jaar. Die gascentrale is te groot. Zij is immers voorzien voor een bezetting van de lokalen door tienduizend studenten. Wij ervaren hier in de homes dan ook goed dat wij tegen een slecht rendement kunnen verwarmen op jaarbasis. Zeker in de zomermaanden is dat rendement beneden alles. Dan betalen wij 100% een mastodont van een stookplaats om 300 à 400 kamers te verwarmen. Daarbij komt nog het probleem van de afstandsleiding, die eerst gaat over de gebouwen K en Z voor ze hier komt om de homes te bedienen. Zo komt het dat de slechtst verwarmde blokken deze zijn die het dichtst bij de stookplaats liggen." Naast dit slechte rendement en de afstandsleiding kan Emmerechts ook niet akkoord

gaan met de afrekening door de technische diensten. Deze laatste stellen zelf de begroting op van het verbruik en maken daar naast zelf de afrekening volgens die begroting. Zo ontstaat volgens het diensthoofd de tendens om die begroting rond te maken door het afschuiven van bepaalde andere bedragen. "Onze tellerstand wordt wel als basis gegeven maar daarnaast komen nog zoveel andere coëfficiënten dat die tellerstand niet meer als relevant naar voor komt. Zo is er bijv. de elektriciteit die die stookplaats verbruikt en die wij mee moeten betalen. Verleden jaar kostte ons dat een half miljoen, dat is 25% van wat de studenten op een heel jaar verbruiken. In de zomer wordt hier soms dubbel zoveel elektriciteit verbruikt als in de winter, omdat wij dan ook nog met elektrische boilers voor ons eigen warm water moeten zorgen (weer tegen een slecht rendement)."

De grootste problemen lijken te bestaan tijdens de zomermaanden, wanneer de gebouwen niet meer verwarmd worden en de stookinstallatie wordt stilgelegd. Wanneer in die periode wegens een koudegolf de homes toch verwarmd dienen te worden, moet de Dienst Huisvesting schriftelijk vragen om de installatie terug op te starten. Dit opstarten moet schriftelijk aangevraagd worden en het duurt een hele tijd voordat het resultaat te voelen is. Aangezien die centrale dan uitsluitend voor de homes draait moet Huisvesting de kosten volledig betalen. Voor enkele dagen is dit als snel een paar honderdduizend frank. Dit is uiteraard duur en weinig flexibel.

Emmerechts ziet dan ook maar één werkelijke oplossing voor al deze moeilijkheden. "Met een eigen stookplaats zouden we ook in de zomer warm water kunnen leveren en hierdoor bij een koudegolf vlot en onmiddellijk de homes kunnen opwarmen. Zo'n eigen installatie zouden we kunnen hebben voor vijf miljoen. Nu hebben we aan vaste kosten alleen al een miljoen per jaar, te betalen aan SERT. Op vijf jaar zouden we zo een eigen installatie hebben terugbetaald. De academische overheid gaat dat zeker niet goedkeuren, zeker niet die plannen bestaan om er een kolencentrale van te maken. Dat neemt niet weg dat het op die manier toch eens duidelijk gesteld mag worden. Met zo'n eigen centrale zouden we volgens mij ook de huurprijzen beter in de hand kunnen houden. Elke energiebesparing die we nu doen, levert niets op. Integendeel, hoe minder we afnemen hoe meer we voor die stookplaats betalen."

Het hoofd van de Technische Dienst Hendrickx die we over deze zaak aan de tand voelden, gaat niet akkoord met de kritiek van Emmerechts. "De verhouding tussen het verbruik van de homes en de rest van de campus wordt nauwkeurig gemeten en is zeker korrekt. Als zij in de zomer de centrale willen laten opstarten, kost dat uiteraard veel geld omdat het een grote centrale is. Maar dit jaar (1984) is dat niet gebeurd. De kleine stookcentrale die huisvesting vroeger had was maar weinig rendabel. Onze centrale stookinstallatie werkt met rendementen van 92-93%, dat is extreem hoog. Dit is alleen maar mogelijk dankzij het beheer van SERT en dankzij het hebben van één grote centrale stookplaats. Daar profiteren de studentenhomes het ganse jaar van. Met een eigen centrale zou de Dienst Huisvesting dan rendement nooit bereiken. Die zou extra personeel nodig hebben. Bovendien betaalt de sociale sektor momenteel niet procentueel voor het onderhoudscontract met SERT, maar minder."

"In de toekomst zal het zeker de beste oplossing zijn. Ik werk momenteel aan een project om over te schakelen op steenkool binnen een termijn van twee jaar. De stookkosten zullen dan dalen met een faktor 2,5. De ombouwingen hiervoor zullen gedekt worden door Wetenschapsbeleid. Die centrale zal waarschijnlijk ook voor de campus van de ULB werken, want zij is (ook nu) te

De stookinstallatie.

groot voor deze campus alleen. Ook voor de sociale sektor zal dit nieuwe procedé 40% goedkoper zijn. Voor gans de universiteit is dit extreem belangrijk!", aldus dr. Hendrickx.

Blijft natuurlijk het probleem van de verwarming in de zomermaanden, dat met die nieuwe centrale even goed zal blijven bestaan. Zeker ook met het oog op de verdere uitbouw van de gastenverblijven gedurende deze maanden -wat voor de sociale sektor belangrijk is gezien de inkomsten die dit meebrengt- zou deze zaak toch nogmaals ten gronde bestudeerd dienen te worden.

G.Y.

Ancienne Belgique

Wat is er gebeurd met de Ancienne Belgique? Met die hele rij geslaagde seizoenen (met o.a. Lindsay Kemp, Simple Minds, De poppols van Humo, de Réveillons, de toneelvoorstellingen, fuiven van FM Bruxelles...) en het maximum aan publiek? Eén ding hebben ze niet: een minimum aan stress (zoals Deze Maand hen wenste). Even een gesprek met Ivo Goris, directeur van de AB, over verleden en heden.

De toekomst? Men werkt eraan, en als het aan de initiatiefnemers ligt, zelfs heel hard. Zoals in augustus '82, toen men met de verbouwingen begon. Na 16 maanden had men voor de nieuwe uitrusting 100 miljoen geïnvesteerd. En het resultaat is er een mooie, functionele zaal (o.a. met een avant-scène die hydraulisch verschuifbaar is, een vlakke benedenzaal die op een hellend vlak kan gezet worden...). Heel wat meer en beter dan de akoestisch niet voldoende geïsoleerde zaal van 1932, die wel voorzien was op het ontvangen van strijkorkesten, harmonica's enz. Wanneer de blaaskapel aankwam, werden de burens zoetgehouden met de plannen van het Ministerie van Cultuur om te verbouwen. Het is een ramp dat ook nadien de akoestiek niet voldeed (hoewel de ingenieur geen aanwijsbare fout heeft gemaakt). Het hart van de stad danste, volgens mij ook al niet zo slecht, maar de burens gingen met de achtergrondmuziek niet akkoord. Intern nam men een aantal maatregelen: nog slechts een beperkt aantal rockgroepen treden op en alleen wat contractueel vastligt gaat door, maar dan wel om 19u. Bij Poma werd de alarmklok geluid wat in een nieuwe studie resulteerde. Op 20 november 11. kreeg men de nieuwe uitbatingvergunning: alles was toegelaten, behalve versterkte muziek. Men nam

onmiddellijk 2 advocaten onder de arm want dit blijkt een accuut geval van de beslissing van een stad die verder gaat dan de landsbeslissing, gecombineerd met het feit dat alles zeer arbitrair (m.a.w. politiek geïnspireerd) is gebeurd. Wanneer men in beroep gaat bij de bestendige deputatie, zou niets van het programma mogen doorgaan. De politie kan dus nu elk moment binnenvallen. Er zijn nog mogelijkheden voor verandering, er is nl. de achterscène die om budgettaire redenen nog niet verbouwd werd. Vanaf de rand van het podium is het nog een stukje ruïne. Maar dat vraagt dan weer nieuwe investeringen en die kunnen pas in januari '85, met de nieuwe subsidies, gedaan worden. Het grote probleem is dat 92% van de beschikbare dagen reeds volzet zijn; er zouden dus schadeclaims kunnen volgen.

Een grootstedelijk cultureel centrum zijn, zich concentrerend op hedendaagse cultuur, dat waren de basisideeën. Een indoor Malle-munt of Kaaitheater. Maar zou men in dit land wel weten wat jongerencultuur is? Er is nog steeds geen overheidsgebouw voor rock, pop en jazz. Hier heeft men een semi-overheidsinstelling die zo goedkoop mogelijk poogde te werken. Het rockgebeuren is bijna helemaal verdwenen uit Brussel (cf. Volksbelang, Brielpoort, Manhattan...) terwijl rock toch een grootstad- en nacht-cultuur is. Er zijn bij de mensen van de AB stemmen opgegaan om hard te reageren, maar de meerderheid heeft geopteerd voor de zachte lijn. Men hoort steeds meer dat het probleem van het geluid uitdeint over het hele land. Armand Pien doet er dan nog een scheepje bij, toen hij het nodig achtte Jan Zee Modaal's cultuur bij te schaven door de informatie over "uu twee". De Europese Com-

missie wil de geluidssterkte beperken, er zal een strengere controle komen via het gemeentebestuur. (Invr.: doet men dan ook gelijk iets aan de klokken van de vroegemist?) Ondertussen verliest de AB wel haar publieksbasis, het aardig gevulde gat in de markt wordt weer een gapende woude. Alleen zijn er nog de heel grote dingen die naar Vorst Nationaal trekken (terwijl men zich daar, op enkele gelukkige uitzonderingen na, lijkt te concentreren op het Franse chanson en andere Iglesiasen). Door de mogelijkheden van de zaal van de AB deed men aan horizonverruiming: men trok bv. een groot jong publiek naar een fuif en tegelijk werden ze gesensibiliseerd voor de andere activiteiten. En of dat aardig lukte. De eerste concerten, vanaf '79, begonnen om 21u., de alley-cats regeerden de stad. Maar men aanvaardt dat niet alles kan, men moet respect hebben voor de anderen. Maar wanneer men zelfs dwars gaat liggen wanneer concerten om 19u. beginnen (zoals in Londen al jaren het geval is), dan denkt dit meisje dat er toch nog met wat anders iets hapert dan met de oren alleen. Het is trouwens mathematisch bewezen dat een zaal met de capaciteiten van de AB, en gezien rockconcerten 100 à 120 Db voortbrengen, slechts vrij van hinder zouden zijn wanneer ze 10 meter onder de grond lag. Bovendien is nu zowat alles versterkt, en volgens mij ook de moed om zich in te spannen in het Steenstraatje. Alvast een heel erg goed en cultureel verruimend nieuwjaar, AB. De beste wensen enz.

COOB.

Mozart op de VUB

Op 12 november organiseerde Jeugd en Muziek Brussel en de dienst Cultuur van de Vrije Universiteit een concert met Carlos Bruneel (fluit) en het strijktrio van de Nationale Opera (Urszula Gorniak, viool; Paul De Clerck, altviool; Edmond Carlier, cello). Het concert vond plaats om 20h30 in het auditorium Q van de VUB.

In het kader van de viering van 150 jaar ULB en 15 jaar VUB werd een Mozartprogramma verzorgd. (Mozart was, zoals bekend, lid van de vrijmetselaarsloge.)

Het eerste gedeelte van het concert bestond uit het Divertimento in Mi b (K.V. 563) dat Mozart componeerde in het jaar 1788. Ondanks zijn benoeming door keizer Jozef II tot kamermusicus op 7 december 1787 verkeerde Mozart reeds in financiële nood, wat contrasteert met de vrolijkheid, zelfs feestelijkheid van het werk. Dit divertimento werd opgedragen aan Michael Puchberg uit dank voor de vele leningen die hij Mozart toegestaan had. Dit strijktrio, het enige dat Mozart componeerde, heeft een bijzonder intieme kwaliteit maar was in feite een terugkeer naar de oudere vorm van de cassetto. Het thema van het Allegro en het Adagio ontwikkelde zich tot aan de grens van het pathetische, de twee Menuetten zijn erg gefraffeerd terwijl het Andante een variatie is op een folkloristisch thema.

Coorspronkelijk was een divertimento bestemd om in de open lucht gespeeld te worden, het contrast met de bij avond lugubere omgeving van de VUB campus was dan ook erg groot. Het Zuid-duitse karakter van de muziek kwam niet tot zijn recht in het auditorium, hoewel de akoestiek in deze betonnen bunker nog meeviel.

Na de pauze werd het niet talrijke publiek vergast op twee fluitkwartetten. Het fluitkwartet in Do (K.V. 285 b) ontstond in 1778 te Mannheim, waar Mozart verbleef in de hoop een vaste aanstelling in de wacht te slepen. Hij leerde er niet alleen een van de beste en grootste orkesten van Europa kennen, Mozart kwam er ook in contact met Aloysia Weber, zijn eerste grote liefde. Dit was er wellicht de oorzaak van dat Mozart, door gebrek aan tijd of interesse teruggreep naar een archaische verdeling in twee stukken.

Ook het fluitkwartet in Re (K.V. 285) ontstond te Mannheim, weliswaar in het jaar 1777. Net als het vorige werd het geschreven in opdracht van de rijke Hollandse burger De Jean. Dit pathetische werkje is bijzonder expressief, vooral omdat de fluit als solist optreedt doorheen het gehele prachtige Adagio.

Het strijktrio van de Nationale Opera en Carlos Bruneel speelden de hele avond op een zeer hoog technisch niveau, de bezetting van de muzikanten liet echter te wensen over; wat verklaart dat na de pauze een gedeelte van het publiek wegbleef.

Ivan Schroef.

Flikkers

Tallose malen is er in Moeial een aankondiging van het Flikkerlicht verschenen. De nieuwsgierigheid prikkelde de zintuigen, zodoende werd er vlug iemand gezocht die er meer uitleg kon over verschaffen, die kon vertellen hoe het is om homo te zijn en waar het om gaat, die verenigingen en een beetje geschiedenis erover. Hij wist me te vertellen dat het allen begonnen is rond het begin van de grijze jaren tachtig met de vereniging "Campusflikkers". Zij toonden zich in roze vestjes en deden er alles voor om ieder met hun "homo zijn" te confronteren en bovenal zetten zij zich in om het verdoken individu dat met homo gevoels zat uit zijn donker hoekje te halen en zich goed te voelen tussen anderen die "zo" zijn.

Hun vereniging is ter ziele gegaan, niet omdat er niet genoeg homo's waren, maar gewoon omdat er te weinig waren die zich wilden inzetten. Voor de Homosexuele Utopisten was hetzelfde lot weggelegd, ondanks de vele oproepen in Moeial vorig jaar die gericht waren tot homo's, tollerante hetero's en lesbiennes. Hun activiteiten bleven beperkt tot 1 debat, 1 film en ettelijk fuiven. Voor velen onder hen bleef het gevoel over dat zij enkel een fuif-machine waren en niet veel verschillend van de andere studentenkringen. Hun fuiven en zij kenden enkel succes, omdat zij een spektakel waren, optrekken en fuiven met hen was een soort "extra-vagance". Dit is geenszins de bedoeling geweest: fuiven zijn OK, zij zijn een mogelijkheid voor de homo's om op een ontspannen manier onderling kennis te maken. De homobeweging is echter meer, zij verzetten zich met hand en tand tegen de hedendaagse maatschappij, waarin nog steeds de tendens bestaat om de manfiguur die over vrouw en gezin waakt in stand te houden en homofilie nog steeds als iets vies, onnatuurlijk en in sommige gevallen zelfs als a-moreel bestempeld.

Zo voerden de Homosexuele Utopisten vorig jaar strijd voor het geval "Eliane Morissen Deze dame had zich kandidaat gesteld als directrice voor een Katholieke Meisjes-school. Haar kandidatuur werd geweigerd na haar optreden in een RTBF programma welk de homoproblematiek behandelde. Haar geval werd in de gemeenteraad besproken en zelfs socialisten stemden tegen. Een man werd benoemd, net alsof die man veiliger zou zijn voor die meisjes dan die lesbienne.

De Utopisten indertijd en nu het Flikkerlicht zetten zich nog steeds in voor de afschaffing van artikel 372 bis, welk homo's verbiedt seksuele betrekkingen te hebben onder 18, terwijl hetero's zich kunnen uitleven op 16.

Dan bestaan er nog in homokringen bezwaren tegen de Paus en zijn Bisschoppen die het homo voelen niet verbieden, maar het homo zijn laken.

Over laatst volgden zij van dichtbij het wetsvoorstel van Van Den Bosche die artikel 273 bis wou afgeschaft zien. Zijn voorstel werd in de kamer aanvaard, maar het liep strop in de senaat waar een CVP meerderheid zatelt.

Verontwaardiging was er van hen ook bij de sluiting van de homo sauna's Macho 1 in Antwerpen en Macho 2 in Brussel door onderzoeksrechter Bellemans, die ze als oorden van ontucht beschouwde, die in strijd waren met de hedendaagse heersende moraal. Hiervoor werd een ULB prof aangehouden omdat hij aandelen had in die etablissementen.

Voor oudere homo's bestaat er nog steeds een probleem om een krans naar te leggen voor hun gesneuvelde makers in de verschillende concentratiekampen tengevoel van de NAZI-terreur van WO II. Zij worden niet beschouwd als politieke slachtoffers maar gewoon als criminelen, dat was toen de wet.

Dit zijn vooral de aanknopingspunten voor de emancipatiestrijd van de homo's.

Zij moeten uit het kastje geraken van shockerend amusement te zijn voor de hetero's. De confrontatie van de "ontgroende homo" met het "milieu" wordt veelal positief ervaren. Toch rijzen er problemen. Zij zijn per slot van rekening ook een deel van de maatschappij en kunnen niet steeds op hun eiland vertoeven. Daarom is het voor hen essentieel sociaal en bovenal wettelijke erkenning te krijgen. Hiervoor geven ze publicaties uit zoals de "Gay krant" en organiseren ze optochten en betogingen. Op de VUB hebben zij hun kring opgericht ondanks smaakloze acties van bepaalde individuen uit die nader omschreven studenteverenigingen die zich vertoonden op de laatste "flikkerfuif" met oorbellen uit de kaungumballenautomaat en slordige make-up om de boel te ridiculiseren.

Tot slot wou de geïnterviewde nog kwijt dat de homo-emancipatiebeweging moeilijkheden ondervindt in crisistijd met groeiende rechte tendensen. Hij geeft echter de moed niet op, lees hier zijn citaat "Als anti-facist zijnde, geef ik de moed nooit op. Men mond zal me moeten snoeren men zal me eventueel moeten neerschieten.

Ik zal me tot het uiterste inzetten om het homo zijn wettelijk en vooral sociaal als iets doodnormaal aanvaard te krijgen!"

Met dank aan Dirk DM, Robert P.

perez

Het centrale modderbad of wat Perez de Cuellar achterliet na het in ontvangst nemen van zijn eredoctoraat.

RvB

RvB-voorzitter Herman Corijn was zo vriendelijk het agendapunt betreffende het vrijstellingenstelsel te verschuiven tot de terugkomst van de studentenafgewarande die minister Coens met een bezoek had verzoekt. Die student vroeg de rector of in een onderwijssraad of een raad van beheer Coens'wetsontwerp op de academische graden al besproken was. Waar de rector op antwoordde dat zo iets inderdaad enkele jaren geleden gebeurd was. Geen student die zich daar nog iets van herinnert.

Na een korte discussie bestelde de RvB er bij de VLIR op aan te dringen te ijveren voor een snelle legalisering van het vrijstellingenstelsel. Pas na zo'n wettiging van dit vrijstellingsstelsel kan de opschorting van de vrijstellingen opgeheven worden. Verder willen de beheerders komen tot een examenreglement waarbij het vrijstellingenstelsel voor alle uniërs hetzelfde wordt, dit om de heersend onderling concurrentie terzake in de kiem te smoren.

Publius Penetrus

kultuurkrant

film noir de keerzijde van de amerikaanse droom

De literatuur over de film noir stapelt zich op. Iedere auteur weet wel een waarom voor het succes van de pessimistische, cynische en amorele film noir in de naoorlogse periode. De invloed van het Duitse expressionisme en de hard boiled pulp, de verworvenheden van de psycho-analyse, het geestelijk klimaat na de tweede wereldoorlog: ze worden alle verantwoordelijk gesteld voor de opkomst van het genre. Het woord vervreemding is zelden uit de lucht, en wie daar dan nog de term kafaats bovenop gooit, weet zich verzekerd van een bemoeidigend schouderklopje. Het is niet moeilijk om historische achtergronden of verbanden te zoeken; de bewijzen liggen voor het oprapen in de geschiedenis. Eigenlijk was de film noir, met zijn con-

trasterende zwart-wit beelden en zijn verhalen over de donkere kanten van de menselijke ziel, een genre dat gewoon in de smaak viel en dat goedkoop genoeg was om als serieproduct te worden gemaakt. Film noirs waren goedkope B-films. Aangezien de economische omstandigheden het uiterlijk van de film bepalen, bevatter de beelden een scherpe zwart-wit aftekening. Dat bleek goedkoper en paste beter in het beperkte budget. De natgeregide straten met de schaarse verlichting, gelegen in gore achterbuurten waar 's nachts snijdende whisky wordt gedronken en doelloos naar de muur gestaard, waar bedrog en verraad de regel zijn en men binnen alleen verwarmd wordt door haat, waar men 's morgens bij wijze van spreken struikelt over de slachtoffers van de voorbije nacht, die levenloos

en verkrampd tussen de vuilbakken zijn achtergelaten - dat is het décor van de film noir.

In de Haagse Post van enkele weken geleden wordt de film noir een typische niet-Hollywood film genoemd. De film noirs bieden geen glamour, spelen niet in betere kringen, tonen geen mooie mensen in een zonnig klimaat, hebben geen optimistische visie op Amerika en spreken niet de hoop uit dat de American Dream ooit bij hen in de buurt zal komen. Er is geen happy end. "Voor de naoorlogse bioscoopbezoeker die gewend was aan de vooroorlogse Hollywoodfilm moeten die films een flinke indruk hebben gemaakt. Pessimisme in plaats van het verplichte optimisme, dood en eenzaamheid in plaats van een gelukkig einde met zijn tweetjes." In de film noir wordt de Amerikaanse Droom omgedraaid. Het is niet zo dat iedereen gebruik kan maken van de onbegrensde mogelijkheden als hij maar wil. Iedereen wordt onvermijdelijk naar zijn noodlot gezogen, gedreven door krachten en passies waar men vat op heeft. Mannen die proberen een nieuw leven op te bouwen worden in de film noir stevast ingehaald door schaduwen uit het verleden. Niet hoop maar angst is het overheersende gevoel. Angst voor het verleden, het onbekende, de dood. Angst om te spreken en voor zijn mening uit te komen. De hele film noir is ondergedompeld in wat Chandler de 'smell of fear' noemde.

Vincent Canby van de New York Times heeft opgemerkt dat de film noir zich voornamelijk in Californië afspeelt. Dat is in de Amerikaanse mythologie de laatste 'frontier', het einde van de regenboog, waar de desillusie van de voormalige westernhelden begint nadat ze op de branding van de Pacific zijn gestoten. Daar, aan de rand van het land van de onbegrensde mogelijkhe-

den, kan het uitschot niet verder en hoopt het zich op als schuim.

De vrouwen in de film noir - waw! De vrouwen zijn mooi maar dodelijk. In zijn roman Serenade laat James M. Cain een van zijn personages vertellen dat in echte schoonheid altijd verschrikking schuilt, net zoals in kalme tropische plassen onverbidde lijke roofdieren de boel onveilig maken. Dat moet ongeveer zijn wat de scenario-schrijvers in gedachten hadden toen ze hun vrouwen creëerden. Niet precies evenbeelden van de doorsnee Vlaamse huisvrouw. De femme fatale gedraagt zich als een man: ze rookt, drinkt en neemt het initiatief. Mannen zijn zwakker, besluitelozener en natter dan vrouwen. Ze worden bedrogen, verneerd en gedood, hulpeloos verblind door hun obsessievolle liefde. Ze worden gebruikt door de onweerstaanbare vrouwen die alleen maar materieel en maatschappelijk gewin op het oog hebben.

Mannen en vrouwen vechten een machtsstrijd uit die het totaal ontbreekt aan tederheid. "Anybody got a light?", vraagt Lauren Bacall in To Have And Have Not aan Humphrey Bogart, terwijl ze tegen de deur leunt. Hij werpt haar de hele doos lucifers toe. Met de opkomst van de televisie schroefden de filmmaatschappijen de productie van B-films, en dus ook van de film noir, terug. Ze vestigden hun hoop op kleuren en Cinema. In 1955 had de film noir zijn tijd wel gehad.

Blijven de indrukwekkende beelden, de sombere boodschap en de cynische, fast talking dialoog ("Statistieken wijzen uit dat er meer vrouwen op de wereld zijn dan wat ook - afgezien van insecten"). En die maken altijd meer indruk op het witte scherm dan op de TV.

PDK

het festival

11dec Qc

THE BIG HEAT

Regie : Fritz Lang
Met : Glen Ford (Dave Bannion)
Gloria Grahame (Debby Marsh)

Politiedetective David Bannion onderzoekt de zelfmoord van een collega. Tegenwerking van corrupte superieuren en bedreiging van zijn gezin zijn het gevolg. Hij volhardt, en vindt uiteindelijk een medestander in Debby Marsh, die zich wil wreken op haar Ex-vriend Vince Stone, de handlangers van onderwerelds boss Lagana. Na geweldadige klaring van het karwei wordt Bannion gerehabiliteerd.

'The Big Heat' is onbetwist 'noir'. Het cynisme in de figuur van Lagana is van allure. Hij leidt een gangsterbende, maar is ook de erbiedige hoeder van de nagedachtenis van zijn moeder. Volgens Bannion, die bij hem thuis langskomt als zijn dochter er net een feestje geeft, zal het er vol met bloemen nog stinken. De eenzaamheid van Bannion blijkt als hij geen anderen dan criminelen en lafaards om zich heen ziet. Al is er de goede afloop van Bannions strijd tegen het onrecht, de desillusie dringt zich ogenblikkelijk op als het besef van de hoge tol die het recht eist.

Wie Fritz Lang zegt, zegt METROPOLIS. Vaak krijgt men de indruk dat de Duitse periode in de carrière van Lang het meest van belang is geweest. THE BIG HEAT is een goed voorbeeld om te tonen dat ook tijdens zijn Amerikaanse Periode (Lang was in 1933, bij het opkomen van de macht van Hitler naar Amerika geëmigreerd), uitstekende films zijn gemaakt. In totaal maakte hij in Amerika 22 films in alle denkbare genres, western, historische films, horror, suspense etc. In THE BIG HEAT komt Langs talent voor de zwarte zijde van het bestaan wederom tot uitdrukking, zoals hij daar in 1932 in METROPOLIS met Peter Lorre al blijkt van had gegeven.

Onder minder bekende henden zou het verhaal waarschijnlijk een melodrama zijn geworden. Lang maakte de film tot een klassieker in zijn soort : door zijn unieke stijl met aandacht voor de details (zoals de call-girls die in sabelbontjassen in een bar rondhangen), die de wereld van de nacht tot leven wekken, wordt meer gezegd dan wat een goed verhaal en akteertalent duidelijk kunnen maken.

12dec aula az jette

THE MALTESE FALCON

(John Huston)
100 min., zw/w, USA 1941
met: Humphrey Bogart, Mary Astor, Peter Lorre.

Detective Sam Spade is vastbesloten de moordenaar van zijn partner te vinden. Die is omgebracht terwijl hij in opdracht van de mysterieuze Miss Wonderly een zekere Thursby schaduwde. Miss Wonderly beweert dat Thursby de moordenaar is. Spade helpt haar bij zijn opsporing.

Net zoals vele vroege film noirs, is The Maltese Falcon een bewerking van populaire pulpverhalen. De pulpbladen brachten voor weinig geld veel spanning en sensatie. The Black Mask, ook een pulpmaagazine, introduceerde de private eye, en telde onder zijn medewerkers Dashiell Hammett, maker van de Maltese Falcon.

The Maltese Falcon wordt door de critici de eerste film noir genoemd, een trendsetter van het genre. Deze film was niet alleen het regie-debuut van John Huston, maar ook de film waarmee Humphrey Bogart een ster werd.

13dec Qc

THE SPIRAL STAIRCASE

(Robert Siodmak)
83 min., zw/w, USA 1945
met: Dorothy McGuire, Ethel Barrymore, George Brent.

Gesitueerd in een klein dorp in New England in 1906, is deze film een voorbeeld van de fusie tussen de film noir en de gotische thriller. Het grootste gedeelte is opgenomen tijdens regen- en stormachtig weer, waarbij Siodmak goed gebruik heeft weten te maken van de sfeer die dat weer oproept. Met zijn trieste, kletsnatte omgeving wordt het afzonderlijk gelegen oude Victoriaanse landhuis een ideale plek voor een spannend verhaal.

Dit verhaal gaat over een psychopatische moordenaar die het voorzien heeft op vrouwen, die op een of andere manier gehandicapt zijn, lichamelijk of geestelijk. Helen Capel is zo'n meisje. Zij kan niet praten, omdat ze haar stem is kwijtgeraakt door een gebeurtenis in haar jeugd. Helen werkt als dienstmeisje bij de oude mevrouw Warren, die al jaren bedlegerig is, en haar zoon, professor Albert Warren.

The Spiral Staircase is een van de beste film noirs met een gotische tendens. Technisch gezien is hij af. Regie, camerawerk, décors, muziek en montage dragen bij tot de vele visuele effecten en de uitstekende suspens.

op 12 dec. raast b.o.c.m.o. over de vub

De voorstelling van 12 december door het B.O.C.M.O. zal composities van Charles Mingus, thema's van Borah Bergman en Eric Dolphy en het eigen werk van Loozen bevatten. "Onze muziek is zoals de mensen die we zijn : slordig, verward, stoutmoedig, vurig, woelig bedachtzaam, leugenachtig... maar duivels eerlijk en van deze tijd. De recente geïnspireerde muziek transformeert de structuren, doet de normen variëren, verandert uiterst snel van kode, accepteert of verheerlijkt het schandaal, het ongepaste en de mengeling. Deze muziek, die men niet meer kan verklaren of vergelijken door of met de normen (muzikale, morele en maatschappelijke) alleen, komt ons, music, voor als zijnde het middel bij uitstek om ons uit te drukken en wisselende perspectieven te openen. Bij het kortsluiten van de abstracte controle en de hieruit voortvloeiende reflexen, vormgeving van stormlopen en traseringen, de vermenging van verschillende

thema's, het onderling verleggen van verscheldene parameters. Het doet spelen in soms hordende aanlopen en beklemmende bestormingen. Onze verantwoordelijkheid is echter volledig". (E. Loozen). Loozen's composities en orkestraties bewegen zich voort, nu als een geruisloze nachtjager, dan als een doldraaiende kernsmoelen die ieder ogenblik kan uiteenspatten in een braaksel van miljarden kleuren. De dirigent Loozen en zijn BOCMO zullen als kapitein en schip op flamboyante wijze het publiek meevoeren tijdens hun expressionistische reis, 12 december '84.

H. FUNCKE

THE BELGIAN OPEN CREATIVE MUSIC ORCHESTRA.

12 december '84 - 20 u. - Aula Qa.
VUB - pleinlaan 2 - 1050 Brussel.
200-250-300fr.

MUSICI

Pierre VAIANA Ts,ss
Michel THOMAS Ts
Patrick Tonelli Ts
Danny Ballet Ts
Fabrizio CASSOLS As, Bar.-s
Pierre Wouters As
Philippe Terryn As
Robby Berloznik As
Pierre Bernard Fl

Stavros Kanakaris Fl
Philippe SAUCEZ Bcl
Luc Lioen Bcl,ss
Martin Michelle Cl
Chris SHANNON Btbn
Michel MASSOT tuba
Olivier MASSOT Bassoon
Johan Corthouts Tp
Daniel Vanacker Cnet
Pierre QUINET Guit
Danny DECORT Guit

Rik Achten Eb
Francis Mistiaen Eb
Ivo VANDERBORGH Dr
Ivo Machiels Dr
Ronald LECOURT Vibr
Christian LEROY p, synth
Erwin Eysackers p
Rene DOSSIN Cb
Jose BEDEUR Cello
Peter Vreede Elec. Instr.

clem schouwenaars

Schouwenaars' evolutie van jonge schrijver rebellerend tegen de toevalligheden (en vaak: noodlottig) naar de hedendaagse en aanvaardende gearriveerde schrijver vindt reeds zijn aankondiging in zijn debuut "Dokter Simon Falbeck" (1962). De niet-nalatende nazi-repressie drijft een wijf tussen de Joodse dokter en diens niet-Joodse vrouw, waarna er een liefdesrelatie

groeit tussen Falbeck's vriend (Daelof) en haar. En het onvermijdelijke gebeurt: Daelof geeft Falbeck aan. Na de concentratiekampen te hebben overleefd keert hij zonder wrok of haat terug en aanvaardt het leven zoals het is: onverschillig en achteloos. Dergelijke thematiek is zonder twijfel universeel te noemen: het bewust accepteren van het door het noodlot bestierde leven, de 'ontgoocheling van een wezen dat tot leven gedoemd is', de tragiek van de mensheid. Althoewel de uitwerking ervan lacunes vertoont en de karaktertekening ongenueanceerd en ideaaltypisch is, is dit een sterk debuut.

Dat deze instelling Schouwenaars niet vreemd is, blijkt wellicht het meest uit zijn sterk autobiografische "De Seizoene" (1972). Hierin wordt zijn herstel, na een zware afknapper: een ontgoochelende liefde, uitvoerig beschreven. Ook Schouwenaars verwerpt hier de vlucht, afkering of beëindiging van het leven en kiest voor het alternatief: ondanks alles verder leven.

Andere werken van hem: De stervende Gallier (77) en meer recent: Emily Beys, Naschrift voor Jessica en Ars moriendi. Of Schouwenaars nu een groot talent of een schrijver van puberesken is, is een zaak van voor- en tegenstanders. Feit is dat hij een interessante mens is, wat zeker zal blijken op de Middag van de Poëzie, waar hij vakkundig geïnterviewd wordt door kenner Lionel Deflo.

CLEM SCHOUWENAARS op donderdag 13 december (12.40-13.30u) in Gallery' (boven KK). 20,-

Coens

vervolg van blz. 1

De VLIR vertegenwoordigt de studenten ?!

De Vlaamse Interuniversitaire Raad vertegenwoordigt de studenten. Da's de conclusie die men uit de logica van ons aller CVP-onderwijsminister afleiden kan. De Tien studentenaafvaardigden vroegen wie de geplande uniformisering van de examenreglementen dan wel uitwerken zal. De VLIR, zegt Coens. Haha, replikerden de studentenaafvaardigden, daarin zitten alleen de rectoren. Studenten worden dan niet meer gehoord. Jawel, aldus Coens, want in de VLIR zitten de rectoren en die vertegenwoordigen de universiteiten in al hun geledingen, dus ook de studenten. Dat studenten die rectoren niet eens mee mogen kiezen en zich alsdusdanig ook helemaal niet door hen vertegenwoordigd voelen deed de ondertussen lichtgefruiteerde Westvlaming met de brede schouders niets terzake. Maar, Broeder Coens is niet van de kwaadste en is bereid de adviezen van de Vlaamse Studentenfederatie in te wachten. Of hij er rekening mee zal houden, dat is weer iets anders. Ondertussen had de een of andere ministeriële havik naast ondergetekende plaats genomen en begon gefascineerd diens nota's te bekijken. Een eigenaardige blik volgde op het moment dat deze kabinetsmedewerker in die notities zoets als "Coens blijft rond de pot draaien" las. Gelukkig verliet de ministeriële discipel voortijdig de zaal.

Forfaitaire betoelaging

Op het ministerie van onderwijs worden plannen gekoesterd om de uiefs niet meer te subsidiëren aan de hand van studenten-aantallen maar via forfaitaire betoelaging. Universiteiten die momenteel alles doen om zoveel mogelijk studenten (dus ook uit de lagere sociale klassen) aan te trekken zouden dit streven aldus wel 'ns kunnen laten vallen. Zoets zou de sleutel kunnen vormen tot een al dan niet verdoken vorm van numerus clausus. Op de vraag naar meer uitleg terzake antwoordde de minister dat er (alweer) geen reden tot ongerustheid is. Hij wil absoluut geen numerus clausus invoeren (en de plannen tot numerus clausus in de Geneeskunde dan?). Onderwijs heeft altijd te maken met studentenaantallen en moet ook op die basis gesubsidieerd blijven. Wat het wetenschappelijk onderzoek echter betreft, dat moet beschermd worden tegen een verwachte dalende trend in de studentenpopulatie. Daarom wil minister Coens via forfaitaire betoelaging de nodige waarborgen bieden voor de instandhouding van het wetenschappelijk onderzoek.

Aggregatie-opleiding

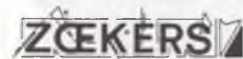
Uit een VLIR-nota blijkt dat plannen uitgewerkt worden om de aggregatie-opleiding dicht bij de herzien. Concreet wordt gedacht aan een bijkomend studiejaar voor al wie de aggregatie-opleiding wil volgen. De minister wenste hierover nog geen uitleg te geven. Hij wil eerst de resultaten afwachten van de invoering van het extra-studiejaar in o.a. de regentaatsopleiding alvorens de universitaire aggregatie-opleiding aan te pakken. Da's echter eerstdaags

geen probleem, aldus de minister, want prioritaair moet er nu werk gemaakt worden van een nieuwe wet op de academische graden.

Tot zover minister Coens, die tot beslist opmerkt dat hij met de studenten meevult want dat hij ook studerende kinderen heeft (waarvan er een haar jaar bist aan de KUL, zo laten we in Humo). Of het gesprek iets concreet heeft opgeleverd? Alleen tien koppen koffie en een weinig informatie.

E.G.

TE KOOP : Foto-toestel voor onderwaterfotografie (uiteraard ook boven water bruikbaar!)

Merk : NIKON : CALYPSO/NIKKOR II + lens 35mm F2,5 + Zonnekap in rubber + Onderwaterzoeker + Waterdichte Lichtmeter Sekonika Auto Lumi + Filter.

Vraagprijs : 12.000 fr. (=helft aankoopprijs)

Adolphe Buyllaan 48, bovenste bel (2de etage) : 2x Bellen

OF
Tel. na 18u : 054/41.30.61

Tegen pausbezoek

Interview met de coördinator van het actie comité tegen het Pausbezoek op de VUB

Moelal : Een historische schets ?

J : Het actiecomité is geboren uit de schoot van de kring "Vrij Onderzoek", als een autonome werkgroep.

Moelal : Met welk doel werd dit opgericht ?
J : Het doel is eigenlijk divers : ten eers te Aanleiding tot oprichting van een drukingsgroep tegen het komend pausbezoek. Ten tweede de interventie van de kerk in os persoonlijke leven. Hierdoor slaan de doelstellingen op de aspecten van het mens-zijn en zodoende is het aktierein ook tamelijk breed. In ons tijdschrift was de invloed van de crisis op het menselijk gedrag geanalyseerd, waarbij wij de gevaren hiervan voor het vrije denken duidelijk te stellen. Verder merken wij invloed van de innemg van de kerk in ons leven, stellen wij vragen welke verregaande gevolgen het conformisme kan hebben en de apatische houding van vele jongeren op het lafseringsproces in onze maatschappij. Natuurlijk vind je er ook in het lang en het breed uitgelegd, hetgeen ik hier bondig kom te vertellen betreffende de paus himself. Dat hij de wereld met aardse ogen wil aanschouwen vind ik best, ik reis ook graag, maar ik word er doodziek van als ik zie met welke groteske public-relationscampagne dit gepaard gaat. Buiten beschouwing gelaten welk de psycho-sociologische neerslag hiervan op de burgers is moet ik toch even stilstaan bij de kosten van zo'n show.

Het vermogen van het vatikaan is onmeetbaar ! Bovendien neemt het maar steeds toe, vele religieuze instellingen (denk maar aan de affaire rond het IOR) blijken gewone kapitalistische instellingen te zijn die bovendien geen belastingen hoeven te betalen. In plaats van onze belangen te verdedigen zijn zij betrokken in grondspeculaties, zware metaalindustrie en ga zo maar door... Niet enkel op materieel vlak heb ik mijn bedenkingen tegenover hun crimineel gedrag, maar ook tegen hun houding tegenover abortus, gezin, homofilie en seksualiteit in het algemeen. Meerom zal hij weer van leer trekken tegen deze alledaagse feiten. Nochtans is seksualiteit een van de intiemste, persoonlijkste uitdrukkingsvormen van ons eigen.

Nog even vermelden dat de Paus een dictator is van een autoritaire staat, met geen vrije verkiezingen, geen persvrijheid en geen politieke tolerantie.

Moelal : Bestaan er contacten met andere comitees ?
J : Wel eigenlijk is er geen nationaal platform, omdat de acties zo uiteenlopend zijn. We onderhouden wel contacten met Hasselt, Gent, Leuven en Antwerpen. Ons aktierein ligt echter op de VUB.

Moelal : Werken jullie met leden, hoe werken jullie ?

J : Het pauscomité is een groep medewerkers, ieder doet wat hij kan en ieder komt aan bod. De kring wordt gefinancierd door vrijwillige bijdragen van sympathisanten. Je kan storten op 001-1497991-96.

Ontmoedigend

vervolg van blz. 1

tieven met elk een plaatsvervanger) in de Sor zouden zeten, is er een quorum van één derde der kiesgerechtigden (=alle studenten behalve eerste kanners) vereist.

Dit quorum werd niet bereikt! Van de 3924 kiesgerechtigden kwamen er slechts 1015 opdagen. Voor de RvB werd het quorum bereikt in twee van de acht fakulteiten : ESP (206 op 559) en Rechtsgeleerdheid (209 op 619). Hilok en Psychologie en Opvoedkunde hadden zelfs geen kandidaat. Het gezond verstand onder de studentenbevolking is dus blijkbaar ver te zoeken.

Nog geen reden tot paniek echter want de verkiezingen werden overgedaan op maandag 3 december en dinsdag 4 december. Wat blijkt : het quorum werd weer niet bereikt! Slechts 995 studenten bleken bereid (voor een tweede maal) hun stem uit te brengen. Voor de RvB werd het quorum behaald in de fakulteiten Toegepaste Wetenschappen (200 op 516) en Wetenschappen (166 op 475). Resultaat : vier studentenaafvaardigden in de RvB (het hadden er acht kunnen zijn) en waarschijnlijk nieuwe verkiezingen voor de RvB (alleen in de fakulteiten waar het quorum niet bereikt werd) en de Sociale Raad. De studenten hebben zichzelf uitgeschakeld. Knock-out in de tweede ronde, als het ware. Ja natuurlijk, er is een mogelijke nieuwe stemronde in maart, maar dan is het akademiëjaar al op zijn einde aan het lopen!

Men kan zich afvragen hoe het zover is kunnen komen. Verschillende factoren kunnen als oorzaak voor deze ontmoedigende verkiezingen aangewezen worden. Vooreerst is er het gebrekkige doorzicht van vele studenten in de samenstelling, werking en bevoegdheden van de raden. Men is m.a.w. onvoldoende geïnformeerd wat leidt tot apathie en vice versa : wie niet geïnteresseerd is zal zich niet informeren. De desinteresse neemt trouwens steeds toe, men laat alles gewoon over zich heen gaan. De tijd dat studenten een strijd bare en (maatschappij)kritische groep worden ligt ver achter ons.

In de tweede plaats is er de organisatie van de verkiezingen zelf. De centralisatie van de verkiezingen in het cafeteria is geen goede zaak. Op sommige momenten was er zoveel volk dat er Salvadoriaanse toestanden ontstonden : mensen die, het wachten beu, hun stembrief invulden op de tafels, terwijl anderen over hun rug toekken. Te weinig stemhokjes zijn. Een spreiding van de kiesbureau's in de verschillende gebouwen, wat men maandag 3 december gedaan had, dient aangevoeld te worden. Een spreiding gepaard gaande met een verlenging van de verkiezingsduur tot 3 of 4 dagen, zou het aantal stemmers gevoelig kunnen doen stijgen.

Tot slot kunnen we opmerken dat ook de kandidaten zelf -of beter gezegd de lijsten (progressieve lijst versus open lijst)- te kort geschoten zijn om hun medestudenten warm te maken voor de verkiezingen. Alles bij elkaar : ontmoedigend.

Peter V.R.

kom uit
je labo jas

Zwart Orkest

"Het Zwarte Orkest", een documentaire over extreemrechts in België en grenslanden, toont aan dat deze politieke stroming nog altijd zeer actief is.

Het racistische karakter ervan blijkt overduidelijk uit hun "dagelijkse" propaganda. Denk maar aan de BRT-uitzendingen door derden door het Vlaams Blok, de betoging tegen stremrecht voor gastarbeiders door de (inmiddels ontbonden) VMO (dec.'82) de racistische moordanslagen in Brussel (dec.'81) en St. Nikolaas ('84) enz. ...

Het fascistische karakter, evenwel, van deze groeperingen (VMO, NSV, FJ, EPE...) is voor het grote publiek al veel minder duidelijk. Deze documentaire tracht dit aspect van extreemrechts dik in de verf te zetten. Zo kan men bvb. meemaken dat, in een interview met Bert Eriksson, dit dusterse heerschap verklaart dat de grootste fout die de nazi's in W.O.2 hebben gemaakt is, dat "ze de oorlog verloren hebben" en dat de concentratiekampen afgedaan worden als "propaganda van de geallieerden en het internationale jodendom".

Dat de studiekring deze film vertoont om u dit allemaal duidelijk te maken is klaar. Veel te weinig studenten blijken echter te beseffen dat deze politieke groeperingen niet zomaar folkloristische randverschijnselen zijn. Veel meer betreft het goed gestructureerde organisaties die wel een reële invloed hebben op de nationale politiek en die proberen overal inplanting te vinden. Ook aan de Vlaamse universiteiten wordt men gekonfronteerd met het fenomeen fascisme. Zo bestaat er de N.S.V. (Nationalistische Studenten Vereniging), die haar fascistische aard verhuult in een radikaal Vlaamsnationale dekmantel, en die in haar ledenblad bvb. schrijft: "Een vermening met vreemdeelingen houdt in dat zij of wij onze eigenheid deels of volledig opgeven. Dit houdt een aantasting in van onze volksgaafheid, van de culturele en biologische samenstelling van ons en hun volk. We erkennen het ras als een natuurlijke gegevenheid en wensen dat te eerbiedigen." (P. Moerman, Signaal nr. 1, Jaargang '78)

In de film wordt de vraag gesteld welke strategie men moet gebruiken om het fascisme te bekampen. Een duidelijk antwoord wordt niet gegeven, wel op ons debat vlak na de vertoning van de film.

St.V Hoepsaké

Dinsdag, 20 november. Ladderzat strompel ik door de leefkamer op zoek naar mijn toga en klak. Mijn hoofd barst van de hoofdpijn afkomstig van het slechtgetapte bier op de H10-ID laatste nacht. Ik pleeg een kattewas en vertrek dan op zoek naar de schijf. Niet zo maar een ordinaire, maar de enige echte originele, prijzenverzamelende, Berend Boudewijn kleurentelevisie faecescollector annex worstendoos. Onderweg kom ik enkele zwartzakjes tegen, nog steeds oververmoeid na hun campingexperiment, naarstig op zoek naar een vrachtwagenontwerp.

(O ijdele zoektocht. Ga gewoon steen en Hagelandwaarts en sluit u aan bij de studen teninfanterie en ga te voet !)
De kanariejes en de grijsgeschelpde duiven onder aanvoering van de meestzwaarwichtige preases van de VUB, die blijkbaar een frans bandenmerk als sponsor heeft, bestijgen hun wagen, maar wat blijkt ??? Na Billies bestijging kraken de speciaal hiertoe met

bladveren versterkte "amortisseurs" en is de Kepssena genoodzaakt haar "president" met beide voeten op de grond te doen. De cricquellion -fanclub oliet reeds, wat Fred de Bruyne ooit welsprekend "braaien" noemde, en vertrekt gezwind om het wiertoerisme aan de Belgische Kust te propaganderen. Al snel blijkt dat de bemanning meer buik dan kuit heeft. De vieux citrons van het OSB staan al reikhalzend toe te kijken hoe de stoet zich formeert. Zullen zij dit jaar hun prijs uitreiken ??? Come next thursday and see...

Het VRG meent de prijs voor de meest Folkloristische kring te kunnen wegkopen door het voortdurend kwelen van hun 3 bladige codex. (O ijdele hoop. Zulk een prijs was dit jaar niet voorzien) Solvay, met aan het stuur de reeds vernoemde Degrel-achtige figuur wist reeds jaren bestaande faam van deze kring eer aan te doen. Schrijver dezes stelt voor dat zij volgend jaar een aparte vuilniswagen meekrijgen, of beter nog dat

zij een zulkdanige wagen huren. Idem dito voor onze gynastjes, die het axioma dat niet alleen spierprondend egotrippen belangrijk is, maar ook buikjescreërend bierzuipen belangrijk is.

De wagen van de info-groep hebben schrijvers niet gehoord of gezien (dienden zij nu ook hun permanentie te verzorgen ??). Ook de filmclub Campina meende de stoet niet te vervoegen ... en dit met zoveel leden.

Nadat de respectievelijke hun Ethiopische voedselpakketjes hadden rondgestrooid, verliet de horde ambiance zoekende studenten de zavel en begon de zingende, drinkende en lallende stoet zijn afdaling naar de benedenstad. Verontruste ouders sleurden hun spruiten van de straat om ze te beschermen tegen het vuil-witte gevaar.

Kerstlichtjes twinkelden vrolijk op het Brouckereplein alsof ze de dronken massa wilden verwelkomen.

Eens te meer "ZAT" het er weer op voor een jaar.

Scriptores Anonimi

Het studentikoze allegaartje op de Zavel, een biertje als aanloop, strategiën voor het bloemtereur uitstippelend, kan de stoet beginnen.

Deze jongetjes hebben het doorstaan en zijn blijkbaar trots al deze vuiligheid getrotseerd te hebben.

W.K. 36_uren_bamba

Inderdaad, zesendertig uur; het wordt kussen op dinsdag 18 en woensdag 19 december, zesendertig uur lang. Voor de fans een ongekende weelde, voor degenen die er een afkeer aan hebben, worden het wellicht kalme dagen. En toch komen zij ook aan hun trekken. We trokken dan maar naar de Wetenschappelijke Kring (W.K.) waar we met nog een aantal Bamba-geobsedeerden peilden naar het waarom van deze stunt.

W.K. : Allereerst, waarom precies 36-uren? Omdat we niet zeker waren op hoeveel het binnenkort oude wereldrecord uit Antwerpen stond. De ene zegt 12 uur, de andere 24 uur. Dus hebben we er voor de veiligheid 36 uur van gemaakt. Verder wilden we iets origineels organiseren én, via de sponsors, er misschien nog "een frankske" aan overhouden ook. Het is algemeen bekend dat de WK dit jaar met de vernieuwde en verjongde bestuursleden de zware financiële last van de vorige jaren overgenomen heeft. We zijn aardig op weg die financiële put dicht te gooien en we hopen dat we er iets aan overhouden.

Moeial : Hoe pakken jullie die 36-uren Bamba aan?

W.K. : Met zit zo. Er zullen 2 ploegen bestaan. Een ploeg bestaat uit 10 à 15 personen. Voor die mensen wordt dan wel om de

50 minuten of om het uur een rustpauze van 5 à 10 minuten voorzien voor de sanitaire stock. Dan hebben we ook nog een hele hoop mensen die 1 of 2 uur inspringen voor de verandering van lippen, een beetje andere ambiance, zodat de mensen niet altijd op dezelfde gezichten moeten kijken. Deze week is er voor de mensen die dat 36-uren willen volhouden een intensieve training, dat vooral gericht is op het uithoudingsvermogen. De laatste 12 uur van de Bamba zal er ook een medische ploeg en waarschijnlijk ook het Rode Kruis aanwezig zijn, in geval van, hopelijk niet natuurlijk.

De WK-36-uren-Bamba begint op dinsdag 18 december om 13.00 u. in de B.S.G.-zaal. De eerste kus wordt gegeven door de Rector en om de lippen voorgoed nat te houden zorgt de WK vanaf dat moment voor een gratis vat. Vanaf 22 u. is er in de BSG-zaal een W.K.-T.D., het is immers niet de bedoeling dat de deelnemers de hele tijd op Bamba-muziek dansen. (en kussen).

Op woensdag 19 december zijn er meer activiteiten. De WK hoopt hiermee niet alleen V.U.B.-ers aan te trekken maar ook studenten van Hoge Scholen, vermits de meesten de woensdagmiddag toch vrij hebben. Tussen 13.00 u. en 22.00 u. zijn er optredens voorzien van een meisjes-disco-dansgroep

uit Oudenaarde en een aantal break-dancers. In de vroege avond is er voor iedereen een Limbo-danswedstrijd. U weet wel : wiegelen met schouders en heupen, door de knieën en onder een lat sukkel. Deze wedstrijd is begiftigd met een reeks prijzen (o.a. Trainingspakken, sportzakken, bakers, enz.) En dan... is er ditmaal geen koffie...

W.K. : 's avonds wordt er dan met spanning uitgekeken naar de afloop van de 36-uren-Bamba. Rond 01.00 u. woensdagnacht zal de gerechtsdeurwaarder de poging voor officieel verklaren en worden de mensen die het meest aantal uren hebben meegedaan met voldoende prijzen gelauwerd. Als de poging geslaagd is, wordt dat dan meegedeeld aan het "Guinness Book of Records" in Nederland die het in de volgende editie zal opnemen. De toegang overdag bedraagt 10 fr. (leden); 20 fr. (niet-leden). Voor de T.D.'s betaalt men 50 fr. (leden) en 60 fr. (niet-leden). Zowel de T.D. op dinsdagavond als de T.D. op woensdagavond én de Bamba worden opgeleust door "The Stones Roadshow". Wie nog wil inschrijven voor de W.K.-36-UREN-BAMBA kan nog altijd terecht in het W.K.-lokaal - gebouw G. Alvast veel succes!

McKenzie.

OPEN TRIBUNE

Vrijzinnig ei

Via bekendmakingen in De Morgen (24.10.'84) en De Moeial (30.10.'84) vernamen de Humanistische Jongeren, net zoals menigeen waarschijnlijk, dat nu ook een "lekenkonsulent" of "moreel konsulent" operationeel is op de Campus van de Vrije Universiteit Brussel.

Konsulent Vansant stelt bij zijn voorstelling in De Moeial dat "Men het inderdaad verwonderlijk kan vinden dat een grote vrijzinnige gemeenschap als de V.U.B. nog niet aan dergelijke (morele) begeleiding heeft gedacht". Alsof er op onze Vlaamse Vrijzinnige Alma Mater niet zou worden gedacht!

Eerder het feit dat de opportuniteit van zulke morele dienstverlening op de V.U.B. in vraag werd gesteld, waardoor men niet tot de "aanstelling" van een konsulent overging, lijkt meer aanneembaar te zijn. "Studenten die gewoon eens met iemand in vertrouwen willen praten, zich eenzaam voelen, een belangrijke keuze moeten maken, een zekere zingevingsproblematiek hebben, kunnen nu dus gebruik maken van deze morele dienstverlening". (op cit. De Moeial 30.10.1984 blz. 2 onderaan rechts). Deze vrijzinnige broeder is bereid "te luisteren en samen een uitweg te zoeken".

Een verzuchting als het ware voor de aan z'n lot overgelaten, met problemen en met zichzelf worstelende V.U.B.-er.

Is er een dringende noodzaak aan morele dienstverlening op de V.U.B.? Op de V.U.B. bestaat reeds een volledig uitgebouwd net van sociale voorzieningen, omvattende zowel kollektieve sociale, kulturele, sportieve voorzieningen als individuele dienstverlening gaande van financiële hulp tot psychologische, medische en sociale bijstand.

Elke student kan met elk mogelijk "probleem", al dan niet uitgesproken, ergens bij die bestaande diensten op de V.U.B. terecht.

Het installeren van een moreel konsulent op de V.U.B.-campus kan enkel maar verwarfing scheppen tegenover de gebruiker; Of is het misschien zo dat hoe dan ook koortsachtig gezocht wordt door de opleidingsinstelling (= Centrum van Morele Dienstverlening V.U.B.) naar een arbeidsmarkt voor haar konsulenten, en daarbij een markt tracht te creëren, noodzaak of niet?

Doet men er wel goed aan, enkel en alleen beschouwd vanuit het gezichtspunt dienstverlening, om een moreel konsulent te installeren? De ganse morele konsulent-affaire schijnt echter maar een onderzoek (= stage) te zijn van een student-konsulent die de behoeften aan "lekenbegeleiding" dient na te gaan op de V.U.B. Heb je echter al eens geweten dat één of andere hulpverlener, na onderzoek, tot de bevinding zou komen dat hij of zij overbodig is? Eens de stap van het onderzoek gezet, laat zich dus het gevolg vermoeden : de moreel konsulent nestelt zich verder in zijn nest dat hij van "proefnest" tot "professioneel-nest" weet om te vormen. Of er nu veel of weinig vogels voorbij dat nest vliegen, al dan niet omkijken, al dan niet op zoek naar een eigen nest, het doet er niet toe, want er is een ei gebroed.

Flikkerend onderzoek

Neen, weer geen kritiek op het al dan niet nakomen der grondbeginselen van het Vrij Onderzoek (V.O.). Eerder een antwoord op het artikel "opgeviurd onderzoek". De opstellers van het artikel suggereren dat er duidelijk een "rood kleurtje" zat aan de mede-organisatie door V.O. aan de mijnwerkers-T.D. De kritiek was er vooral opgericht dat V.O. door bepaalde associaties met bepaalde partijen van haar vooropgestelde neutraliteit afdoet. Bij die kritiek heb ik een aantal bemerkingen :

1. Het doel van de T.D. was geld in te zamelen en op een T.D. doet men volgens mij niet aan vrij onderzoek. V.O. had al eerder een standpunt ingenomen, nl. geld in te zamelen ten behoeve van de Britse mijnwerkers.
2. Bij het organiseren van de T.D. bleken maar twee verenigingen geïnteresseerd. Laat je die dan links liggen omdat ze tot hetzelfde kamp behoren?
3. Beide heren schijnen neutraliteit te verwarmen met isolatie tegen allerlei invloeden. Vergeet niet dat V.O. een menselijke instelling is en dus nooit vrij zal zijn van enige invloed.

Iets verder lees ik dat V.O. een T.D. organiseert i.s.m. "Het Flikkerlicht". Weer een afbraak van de neutraliteit?

Erwin Geyskens
2de Kan. Moraal.

Uniefverseel

Repressie Leuven

In uw artikel "Repressie in Leuven" worden een aantal zaken beweerd die totaal verkeerd of gewoon uit de lucht gegrepen zijn. Op woensdag 14 november betoogde TAK voor amnestie. NSV stapte niet op in deze betoging. Waarom? Reeds begin augustus ontving de NSV een uitnodiging van TAK om aan deze betoging deel te nemen. In de loop van oktober besliste het nationale bestuur van NSV om niet aan deze betoging deel te nemen, en dit omwille van organisatorische meningsverschillen. Verschillende TAK-verantwoordelijken hebben deze beslissing betreurd en hebben de NSV alsnog gevraagd om mee te doen. Uw bewering dat NSV os weggebleven op vraag van de organisatoren is dus volledig fout.

Ten tweede werd in NSV-pamfletten aangekondigd dat NSV niet zou opstappen in de betoging. Ik vraag me dan ook af waar Peter V.R. zijn informatie gehaald heeft om te kunnen beweren dat NSV aangekondigd had om mee op te stappen. Er is slechts enkele maal iets over de betoging verschenen: in het welkomspamflet van NSV-Leuven, waar in de kalender de betoging werd aangekondigd. Dat pamflet werd begin oktober uitgedeeld, twee weken vóór dat NSV-nationaal besliste om niet mee te doen, en zes weken voor dat de betoging zou plaatsvinden, wat betekent dat de informatie op dat pamflet, in november hopeloos verouderd was.

De NSV-ers hadden zich teruggetrokken in hun verbondskot. Door links was er opgeroepen om te beletten dat NSV zou meedoen. Maar NSV deed niet mee!!! En in plaats van dan maar naar huis te gaan, trokken de linkse "demokraten" naar het NSV-verbondskot, duidelijk met de bedoeling om rel te schoppen. De ruiten van het verbondskot werden stukgegooid, en slechts een uiterste uitval van enkele NSV-studenten kon beletten dat ook de deur en de rest van het huis in puin werd geslagen. De rijkswacht is pas opgetreden toen linkse betogers autobanden van geparkeerde wagens in brand staken, op auto's begonnen te dansen, en moedwillig schrammen en krassen aan het maken waren op auto's. Auto's die toebehoren aan burgers, bedienden...arbeiders, mensen die met de hele zaak niets te maken hadden. Wie dat gezien heeft maakt zich bedenkingen over de methodes die links gebruikt om haar ideologie te verkopen. Het is dan ook begrijpelijk dat de rijkswacht daartegen hardhandig optrad. Maar, ter informatie, de rijkswacht treedt evenveel hardhandig op tegen 'rechts', cfr. de betogingen in Schaarbeek (lokettenkwestie), Antwerpen ('79) en Voeren. De bewering dat de rijkswacht neo-fascistische (u bedoelt waarschijnlijk vlaams-nationalistische) organisaties beschermt, komt dan ook lachwekkend over. Het ware dan ook beter u degelijk te informeren, in plaats van de Moelal-lezers allerlei gefantaseerde zaken wijs te maken....!

Hoogachtend,
Patrick Vercaemmen.

Wie er geen broer, zus, tante, nonkel, nicht of andere kozijns "zitten" heeft, zal voortaan de belangrijkste nieuwtjes uit de Gentse en Leuvense unief via deze rubriek kunnen volgen.

Het werd stilaan tijd. Op een gezamenlijke redakteuren-bijeenkomst eind vorig akademiejaar ontstapte dit informatie-uitwisselingsidee aan een Gents brein. De anderen hadden het altijd geweten en gewild. Het spreekt vanzelf dat we dit uitwerken aan de hand van de respectievelijke studentenpublicaties: Schamper-Gent, en Veto-Leuven. Verder houden we op geregelde tijdstippen telefonische, geschreven en andere contacten hoog.

Om de smaak te pakken: een korte algemene voorstelling. Daaronder volgen de recente gebeurtenissen.

Veto is een publicatie van de Algemene Studentenraad (ASR-de overkoepelende studentenraad) van Leuven. In de hoofding wordt de basisstelling als volgt uitgedrukt: "Veto wil zorgen voor een sensibilisering van de studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de combatieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij studenten zetten ons er tegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan." Zowaar een knappe uitgangspositie! Veto bevat afwisselend acht tot twaalf bladzijden, verschijnt wekelijks op 'gazettepapier', heeft een gevarieerd aanbod en een vrij lange traditie (11de jaargang).

Schamper, onze Gentse tegenhanger, verschijnt eveneens wekelijks, maar op 4 bladzijden en op 'blank' papier.

Schamper-RUG

Nog steeds het Arrest.

De maand november hield de studenten "in de ban van het arrest". In eerste instantie werd gereageerd vanuit de Antwerpse en Gentse uniefs. Zo stakten de Gentse studenten vrijwel totaal op 7 november. Twee weken voor de nationale protestbetoging, op dezelfde 7 november, ging in Gent een regionale betoging door met een kleine duizend aanwezigen. Een relatief succes, gezien de totaliteit van de 'direct-betrokkenen' geschat wordt op een 1500-tal.

Subsidies herschikt ??

Het brandende Gentse nieuws op dit moment handelt rond het initiatief van de studentenbeheerders Koen Bostoen. Dat omvat de herstructurering van de studentenorganisaties en de herziening van de subsidieverdeling. En wie subsidie zegt, spreekt over hete discussies. Het refrainetje "zij krijgen 10 000 BF, wij (maar) 5 000 BF" (met alle variaties) is genoeg gekend. Inzoverre zelfs dat in donkere VUB-achterkamertjes ook reeds gefluisterd wordt van inleveren op subsidies. 'Herstructureren', noemt men dat.

Terug naar Gent. De studentenbeheerder (=de administratieve beheerder van studentenzaken; is een betaalde student) heeft blijkbaar de buik vol van de nep-verenigingen die enkel ontstaan om subsidies op te slokken. De huidige subsidieringscriteria zijn op vlak van deze schimorganisaties niet geheel sluitend. Terwijl er nu vooral op basis van de activiteit gekwoteerd wordt hecht het nieuwe systeem meer waarde aan de formele kenmerken. De ledenlijsten en vooral het ledenaantal zou een doorslaggevend factor worden. Het is duidelijk dat hiermee de grote kringen in het Fakultetenkonvent (zie kader) bevoordeeld worden. Zij hebben immers hoge ledenaantallen omwille van hun kursusdiensten. Zij geven voor leden kursussen uit aan gereduceerde prijs. Men is dus bijna verplicht lid. De motivatie van een lidmaatschap is hier wel ver te zoeken. De kritiek op deze nieuwe regeling is dan ook "dat de grote kringen iets moeten doen, en niet moeten teren op hoge ledenaantallen." Met deze regeling worden de politieke werkgroepen op eenzijdige lijn gesteld met de kringen. Terwijl er dus een groot verschil bestaat kwa aktiviteitsorganisatie. De fakultetskringen zijn bijvoorbeeld gereduceerd tot dienstverlenende organismen.

Een ander aspect van het Bostoen-initiatief is de oprichting van een Gents Studentenkorps. Een soort overkoepelend studentenparlement waarin de 4 studentenafvaardigden van de Raad van Beheer, samen met 20 andere verkozenen uit de konventen, zouden zetelen. Deze 20 zetels zouden wederom volgens het aantal leden verdeeld worden. Aldus worden de kleine kringen weggevoerd Voordeel is wel de studentensamenpraak vooraleer de studenten naar de Raad van Beheer stappen.

Dit nieuwe systeem is reeds goedgekeurd door de Gentse Sociale Raad. De SOR had echter een 'klein feit' over het hoofd gezien: de studentenmeningen uit de konventen werden niet gehoord. De discussie is daar nu volop aan de gang. Een omgekeerde manier van beleidsvoering, alshetware. Eerst wordt de beslissing getroffen, dan wordt advies gevraagd aan de betrokkenen. De basisopties zijn dus reeds genomen. Advies kan wat "bijschaven". Een mogelijke invoering van het nieuwe systeem is voorzien voor januari 1985. U ziet: geen simpele materie... En tot slot: het uitgangspunt -een eenvoudige structuur en de uitwasen tegengaan- is lovenswaardig. De uitwerking -het belang van ledenaantallen en de reeds genomen beslissing in de SOR- valt sterk aan te vechten.

Veto-KUL

In nummer 9 van Veto wordt gans de bovenstaande Gentse problematiek uit de duistere doeken gedaan. Een verslag van een blijkbaar geantmeerde vergadering van de Raad voor Studentenvoorzittingen (onze Sociale Raad) vinden we terug op bladzijde drie. Daaruit blijkt duidelijk dat de begroting

voor 1985 een moeilijk punt wordt. Voor de Alma-fabrieken (de studentenrestaurants) wordt een tekort geraamd. De voorzitter (een prof !) verklaarde doodleuk zijn oplossing: "Het is een traditie geworden om rond nieuwjaar een lichte prijsstijging door te voeren." Merkwaaardige argumentatie !! De studenten weerlegden de prijsstijgingspiraal en attendeerden de raad op de "verdoen prijsstijgingen", door de verschillende prijzen per maaltijd. Opvallend was ook de discussie over het al dan niet behouden van waarnemers in de raad. Uiteindelijk werd nipt gekozen voor het behoud ervan.

Veto nummer 10 brengt verslag uit over de nationale betoging van 22 november voor het behoud van de vrijstellingen en de democratisering van het onderwijs. 'Honger in Leuven', is de gevatte titel van het artikel over de prijsstijgingen (+ 2fr. en +5fr. naargelang de maaltijd) in de studentenrestaurants beslist op de Raad van Beheer van de Alma. Cynisch wordt geschreven: "In studentenkringen gaat men al vreezen dat de BRT volgend jaar schokkende beelden zal kunnen schieten van kronisch ondervoede studenten. Men weet immers dat het maximaal draagbare prijsniveau daardoor werd overschreden en dat veel studenten uit de boot en zonder warme maaltijd zullen vallen. Naar verluidt zijn een aantal karikatieve instellingen reeds bereid voedselhulp te bieden. "Neem daarbij nog de mogelijke optie om reklamebedrukte (waar hebben we dat nog gezien ??) servietten in te voeren en je weet hoe laat het is. "Het oog wil ook wat, maar dit ?" vraagt Veto zich terecht af.

Verder wordt Coens aangepakt. Dat gebeurde trouwens lijfelijk tijdens diens bezoek aan de Landbouwkuliteit (zie ook uittreksel in deze Moelal).

Vanzwanske is de auteur van de artikelenreeks "Het beste uit de kringlader". Een wakkige initiatief, dat gepaard met de gekruide, grappige schrijfstijl een succesformule vormt.

Tot hier !

Samenstelling : GS

De Gentse studentenhokjes

De Gentse studenten zijn verdeeld in 'Konventen'. Van zo'n overkoepelende organisaties bestaan er zes stuks: het politieke konvent met de politieke kringen, het kulturele konvent, de homes-raden voor de huisvesting, het fakultetenkonvent met de fakultetskringen, het werkgroepkonvent met o.a. VVS-SVB, en het seniorenkonvent met de studentieke kringen. Deze konventen beslissen over de subsidies die verdeeld worden onder de verschillende studentenorganisaties. Voor het fakultetenkonvent en het seniorenkonvent wordt dit naargelang de grootte van de kring verdeeld. Voor de andere konventen is het bestaan van een vereniging voldoende. Zij worden dan vooral gekwoteerd op activiteiten.

Het Flickerlicht

Antwoord van Peter V.R.

1.NSV stapte niet op omwille van organisatorische meningsverschillen ? Uit verschillende pamfletten van NSV bleek klaar en duidelijk dat ze maar al te graag mee wilden opstappen. NSV mocht gewoon niet meedoen! TAK heeft in een pamflet (31/10) trouwens duidelijk gesteld dat "NSV geen uitstaans heeft met de organisatie en uitwerking van de betoging".

2.In het artikel staat nergens vermeld dat NSV toch zou meedoen aan de betoging. Er staat wel dat NSV aangekondigd had op straat te komen, wat iets totaal anders is. Waarom zaten trouwens alle NSV-ers die bewuste avond in hun verbondskot?

3.Er werden noch autobanden van geparkeerde wagens in brand gestoken, noch werd er op auto's gedanst. Ik was persoonlijk aanwezig en heb twee ogen in mijn hoofd.

4.Een organisatie die in haar publicaties de raszuiverheid van het Germaanse ras verdedigt, die oproept tot solidariteit met de blanke minderheid in Zuid-Afrika en die de natuurlijke ongelijkheid der rassen predikt zou niet fascistisch en discriminerend zijn?

5.Dit het boek 'Extreem rechts in België' van Jan Capelle en Walter De Bock, blijkt duidelijk dat er samenwerkingsverbanden bestaan tussen rechtse (para-militaire) organisaties en rijkswachtelelementen. Ook kranten en tijdschriften hebben deze link aangeklaagd. De zichzelf beklagende toon in de laatste alinea van de lezersbrief is dan ook totaal oneest.

Ik sta tegen mezelf te praten. Dat gebeurt wel vaker. Niemand luister, eigenlijk ook ik niet. Het interesseert niemand een snars. Snars is de munteenheid van Snarsië. Snarsië is een denkbeeldig land van homofielen, the "gay" world. De dansings zijn er gay, het flickerrestaurant, voedingszalen voor potten en poten en de nichten-coffee-shop. Kortom een ghetto met alles erop en eraan. "It ain't necessarily so" zingt Bronski Beat, de homogroep van het moment. De jongere jeugd zingt de teksten mee zonder er een snars van te begrijpen. Snars is een woordje dat veel gebruikt wordt in Snarsië.

Op de telex loopt het bericht binnen dat Het Flickerlicht, de perverse studentenvereniging, dan toch erkend is door de SOR Snarsië is een levendig land; laatst was er een grote homo-optocht en toeristen stonden langs de weg met borden: "God didn't create Adam and Steve". Een mooie illustratie bij het verwoorden van gevoelens van onverdraagzaamheid en haat op een humoristische wijze.

Maar wat betreft humor is Snarsië onklopbaar; "Le ghetto heterosexuel de Pigalle" werd ooit eens gezegd door Dominique Fernandez, de schrijver van "L'Étoile rose" en andere lezenswaardige boeken. Nog meer aanradenswaardig is "Giovanni's Room" van de Amerikaanse schrijver James Baldwin, een aanrader van formaat waarbij formaat dit keer niet staat op het aantal bladzijden maar wel op de literaire kwaliteit. Het verhaal is eenvoudig. David ontmoet Giovanni en een Parijse homobar. Er ont-

staat een relatie, ze gaan beiden op de zelfde kamer wonen. Voor David is dit zogezegd een tijdelijke oplossing tot zijn intieme vriendin Hella van een reis in Spanje terugkomt. Voor Giovanni is het ernst. Als David uiteindelijk Giovanni verlaat voor Hella en daarmee zijn ware gevoelens ontkent, geschiedt een drama. Hella begrijpt de ware toedracht en stapt op, maar voor David is er geen weg terug... Het boek is in eenvoudig Engels gesteld en is één meesterlijke sfeertekening. Voor diegenen onder ons die ook moeten kiezen voor een leven als homoseksueel bijvoorbeeld mer ik op dat kiezen altijd pijn doet maar ook bevrijdend werkt. Als kiezen moeilijk is, weet dat dat praten helpt, praten met je beste vriend of met een andere homoseksueel. Je kan ook terecht in de Babelkroeg of bij de mensen van het Flickerlicht. Elke dinsdag is er iemand van het Flickerlicht in lokaal 14 van 17u tot 18u30 om je informatie te geven of om wat te praten als je vragen hebt of je eenzaam voelt.

Je hoeft eigenlijk zelfs helemaal geen vraag te hebben, gewoon wat babbelen kan ook, of kom eens langs om dat boek van Baldwin te ontlenen. Schrijven kan ook op Postbus 23 te 1050 Brussel. En vergeet de homo-TD niet op 11 december in BSG-zaal.

ZOEKERS

TE KOOP

Gaskachel, met thermostaat. Prijs: 2500 frank.

Keukenkachel (gaskachel met verwarmingsplaat). Prijs: 1300 frank.

Iedere weekavond na 18h, in de rue des Erables (Ahornbomenstraat), nr 21. Bellen bij Hennie.

TE KOOP

Pocketcomputer PC-1401 Sharp. Krachtige basic. Alle mogelijke wiskundige functies (ook statistiek), 10-cijferige nauwkeurigheid, geheugen 4,2 K (zal uitbreidbaar zijn tot 64 K), constant geheugen, + printer Sharp + recorder Sharp (om data op te slaan).

Alles nieuw: nog tien maanden garantie. U krijgt het pakket voor 13.000 Belgische frank. Inlichtingen op kamer 13 van de campus VUB, vragen naar Pascal.

GEVONDEN

Gevonden voor het Kultuurkaffee: Trouwring met de inscriptie "Faby en Peter" Meer inlichtingen: 02/641.29.26 (D. Van der Sanden).

Agenda

DINSDAG 11 DECEMBER

- 18.30: Schaatsen Campina, KK.
20.00: Debat VO.
Film VSKM: Flying High, part II.
Zwemmen PK, Faculty.
20.30: Film: The Big Heat, Qc.
22.00: TD Flikkerlicht.

WOENSDAG 12 DECEMBER

- 20.00: Debatavond: de Duits-Duitse betrekkingen (Europakring Brussel), B217.
Cantus VRG.
TD VRG (BSG-zaal).
20.00: BOCMO, Aula Q. Inkom 200-250-300.
20.30: Film: The Maltese Falcon, Aula Jette

DONDERDAG 13 DECEMBER

- 12.00: Dag van de vrijzinnigheid van VO. Infostands in het restaurant.
12.40: Middag van de Poëzie met Clem Schouwenaars in de Galery'.
20.00: Film: Raging Bull (PK) in Qb.
Debat Q: VUB als vrijzinnige unief.
20.30: Film: The Spiral Staircase, Qc.
Donderdag is trouwens ook PK-dag. Met mossel en friet, hamburgers en gezelschapsspelel.

VRIJDAG 14 DECEMBER

- 20.00: Algemene ledenvergadering GZK, H043.

MAANDAG 17 DECEMBER

- 22.00: TD Kine.

DINSDAG 18 DECEMBER

- 13.00: 36-uren-Bamba van WK. Een poging om het wereldrekord te verbeteren.
18.00: Praesesconvent Jette.
Zoektocht BSG:
19.30: vertrek in Jette.
20.00: Eerste rit.
22.30: Tweede rit.
20.00: Film: Sophie's Choice (PVV-J).

WOENSDAG 19 DECEMBER

- 19.00: Europakring voordracht: Milieubeleid EG, B217.
20.00: Film: The Gods Must Be Crazy (Solv).
22.00: TD Bak.

DONDERDAG 20 DECEMBER

- 20.00: Film: Tom and Jerry Festival (Flikkerlicht).
23.00: Tropical TD van Germania en Romania. In de BSG-zaal.

MAANDAG 7 JANUARI

- 00.00: Beach Party Keps.

Poëziewedstrijd

Voor wie wil deelnemen aan dit evenement, de volgende inlichtingen:

REGLEMENT:

- De wedstrijd staat open voor alle studenten ingeschreven aan de VUB, dus ook voor de 'foreign students'.
- Elke deelnemer mag maximum drie (3) gedichten insturen. De gedichten mogen in het Nederlands, Duits, Frans of Engels geschreven zijn.
- De gedichten moeten in vijfvoud en getypt (fotocopies toegelaten) ingestuurd worden. De echte naam van de deelnemers moet op een fiche staan die onder gesloten omslag bij de ingezonden gedichten is gevoegd. De gedichten zelf moeten onder een schuilnaam worden geschreven worden. Diezelfde schuilnaam moet eveneens op de fiche vermeld staan. Eveneens moeten het adres en de fakulteit van de deelnemer op deze fiche aangegeven zijn.

Deelname kan geschieden door de gedichten af te geven op de dienst Cultuur van de VUB (naast Kulturkaffee) of op het kantoor van het BSG (idem). Inzendingen moeten binnen zijn uiterlijk woensdag 23/1/1985 om 14h. Dan wordt de wedstrijd afgesloten. Alle inzendingen die na deze datum bovenstaande kantoren bereiken of niet voldoen aan de gestelde voorwaarden worden geweigerd!

Prijs voor vredesond.

Reglement :

DOEL : het bekronen van de beste licentief- of doctoraatsverhandeling op het gebied van het vredesonderzoek of aanverwante terreinen van onderzoek.

VOORWAARDEN : voor werken ingediend aan de V.U.B. tijdens de academiejaren 1982-1983 of 1983-84 tot het behalen van de graad van licentiaat, doctor of geaggreerde voor het Hoger Onderwijs.

OMVANG : 40.000,- Bfr. (eventueel te verdelen indien de jury oordeelt dat verschillende verhandelingen in aanmerking komen voor de prijs).

KANDIDATUUR : kandidaten moeten voor 20 januari 1985 minstens twee, maar bij voorkeur drie, exemplaren van hun verhandeling indienen bij het Centrum voor Polemologie van de Vrije Universiteit Brussel, gebouw M - 4de verdieping, Pleinlaan 2, 1050 Brussel. Een exemplaar van de ingediende werken zal aan de Nationale Loterij overhandigd worden.

SAMENSTELLING VAN DE JURY : de voorzitter en de juryleden worden aangeduid door de Rector van de Vrije Universiteit Brussel op 20 januari 1985.

UITREIKING VAN DE PRIJS : de uitreiking van de Prijs voor Vredesonderzoek van de Nationale Loterij zal plaatsvinden tijdens de Universitaire Vredesweek, 26 februari tot en met 6 maart 1985.

shogi

Shogi, een begrip dat in ons land door slechts een vijftigtal mensen is gekend. Ook in nederlandsstalige encyclopedies kan men hierover zijn licht niet opsteken. Vele amateurs van denksporten zijn vertrouwd met het begrip 'go'. Welnu, shogi is niets anders dan het Japans schaakspel, gespeeld met 20 stukken aan elke kant, op een bord met 81 velden.

Niet minder dan 19 miljoen Japanners beoefenen enthousiast deze sport, ginds even populair als voetbal bij ons. Er zijn dagelijks TV-programma's, en nationale en internationale tornooien worden gesponsord door de media. Sommige partijen worden ceremonieel overgespeeld in plechtige aanwezigheid van de keizer.

Shogi belandde toevallig in ons land via Richard Verkouille, internationaal FIDE-scheidsrechter, die in een Londense shogi-club in contact kwam met de shogi-motor van het Verenigd Koninkrijk. Shogi-Belgium zag in 1982 het levenslicht in het Gentse. Deze club is enig in België. De VS, Groot-Brittannië en Nederland tellen daarentegen verscheidene centra! Ook in Frankrijk maakt men vorderingen. Als secretaris van Shogi-Belgium en shogispeler probeer ik shogi in het Brusselse te introduceren.

Op woensdag 12 december om 19h30 verzorg ik in ons Trefcentrum in Anderlecht een info-avond, gewijd aan dit boeiend spel. Diverse aspecten, die de gewone schaakspeler niet vermoeden kan, zullen de aanwezigen evenzeer boeien als zij mij twee jaar geleden hebben geboeid! Ik denk aan: geslagen stukken kunnen opnieuw gebruikt worden, toegelaten maar niet verplichte promotie voor vele stukken, handicap-systeem, en nog veel meer. Voor de aanwezigen is een brochure boordevol met informatie voorzien.

Geïnteresseerden verwittigen best Walter Vereerbrughen, Wolvenstraat 14, 1070 Brussel.
Een ander contactadres is: Shogi-Belgium, Poelstraat 37, 9220 Merelbeke.

**kom uit
je labo**

Tegen pausbezoek

Beste vrienden,
Het actiecomité tegen het pausbezoek VUB werd geboren op dinsdag 13 november. Coördinatievergaderingen zullen doorgaan iedere maandag van 16 tot 18h in het vergaderlokaal van studiekering Vrij Onderzoek, gebouw Y'. Medewerkers zijn meer dan welkom. Cartoonisten worden vriendelijk verzocht luideke of satirische tekeningen over de paus of zijn bezoek te maken.

Humanistische Party

De politieke desensibilisatie, die haar terugslag kent op het afnemend studenten-aantal dat het aandruft op politieke wetenschappen te studeren, heeft tot gevolg dat er weer heel wat beweegt in het ondergrondse politieke wereldje. Het ongenoegen om het beleid dat door de grote politieke families gevoerd wordt, creëert subversiviteit. Met ziet hoe om de haverklap kleine, nieuwe partijen uit de grond gestampt worden. Het zijn meestal minuscule groepjes die agressief en op een extreme manier protesteren tegen de huidige gang van zaken.

De Humanistische Partij is, zoals de naam suggereert, een partij ten dienste van de mens. Ook zij is een produkt van het ongenoegen. Het voornaamste onderscheid met gelijksoortige initiatieven is echter de grootte aanpak van de Humanistische Partij. We zijn in 42 landen vertegenwoordigd. Wij nemen stelling tegen het geweld. Wij willen op een vreedzame en geheel legale manier de macht overnemen. Langs volkomen gewettigde en geweldloze paden rukken wij op naar de top! Het is inderdaad een nooit gehoord succes geworden. Met nauwelijks twee maanden aktie en met beperkte financiële middelen groeit ons ledenaantal gestaag en - voor de grote politici - op onrustbarende wijze. Voor ons echter betekent dit een immense stimulans. Nu richten wij ons tot de studentengemeenschap, een voor ons tot nog toe onontgonnen gebied, omdat wij menen dat daar reeds in foetusvorm de grote ideeënstromingen van de toekomst aanwezig zijn.

Wij zoeken mensen die actief met ons willen werken. Dit betekent vooral mensen te sensibiliseren en de grote massa vertrouwd te maken met deze nieuwe naam op de politieke lijsten. Wij willen heel zeker heel wat mensen door onze geweldloze en humane aanpak. Wij opteren voor AKTIE. Jonge aktie! De Humanistische Partij is een jonge partij met jonge ideeën voor jonge mensen. Indien uw belangstelling gewekt is en u iets meer wilt weten over ons gedurfd partijprogramma, contacteer ons. Schrijf een briefje of kom eens af.

Humanistische Partij
p/a Peter Wullen 1000 Brussel
Jagerstraat 13 02/512.41.10

BRUSSEL

Schwartz weiss Zeigen

Bohner heeft steeds geprobeerd de tradities van het ballet en de binding met het operabedrijf te doorbreken. Hij abstraheert zich van de dansen als persoon en ziet het lichaam als drager van vorm, kleur en ruimte. Deze produktie illustreert "Het falen" om de traditionaliteit te doorbreken. Precies deze analyse bewijst dat hij als kunstenaar niet gefaald heeft.

Beursschouwburg : vr. 14 & za. 15 dec. om 20.30u.

Kwartet-Mercedes

Je kan nog steeds naar Kwartet (tot 17/12 in het BKT). Nog altijd gaat het over de decadente relatie tussen 2 mensen die elkaars rol overnemen. De inspanning om te volgen wordt ruimschoots vergoed door de prachtige taal en het sterke spel van Dirk Buysse en Mia Grijs. Mercedes is ook nog niet uitgereden. 2 Jonge mensen trekken zich uit een troosteloze situatie op aan hun fantasie. Nog tot 15/12 in het Rhok in Etterbeek.

Béjart - Mishima - Yourcenar

Dit spektakel moet het hoogtepunt vormen in de viering "25 jaar Béjart in Brussel". Op basis van 5 Japanse stukken uit de 15 en 16de eeuw heeft Yukio Mishima een toneelstuk geschreven dat zich afspeelt in het huidige Japan. Marguerite Yourcenar maakte de Franse versie. In eigentijdse decors spelen 11 acteurs 38 rollen, als Nok-spelers moeten ze tegelijk acteren, dansen en zingen. Thema's : dualiteit tussen leven en dood, de oosterse en de westerse wereld, traditie en revolutie. Misschien is dit wel weer de moeite om een goed stuk van Béjart te zien. Na 3 krampachtige stukken krijgt hij van mij nu een laatste kans.

No 1984 (Cinq No Modernes) van vrijdag 14 tot donderdag 27 december, telkens om 19u. in de AB (Op zondag om 15u., niet op maandagen). Inlichtingen en reservatie : 02/512.59.86 Anspachlaan 114 - 1000 Brussel

Brussel-gids

Werd uitgegeven door Brussel Binnenstebuiten. Het hele jaar door organiseert deze vzw. thematours en nu werd deze interessante (soms ongewone) informatie op papier vastgelegd. De auteur : "We willen ideeën aangeven, tips voor wie Brussel eens wil beleven zoals het zich doordeweeks en 's zondags voordoet, bij nacht en bij dag, in winkels en kaberdoesjes, in galerijen en in restaurants."

Verkrijgbaar in elke goede boekhandel.

UITSLAGEN VOORRONDE INTERFAC BASKETBAL Gespeeld op 21/11/1984.

POULE I

Uitslagen:	
Personeel - WK	77 - 37
Personeel - Keps	90 - 27
Keps - WK	27 - 31

Eindstand:

1. Personeel	4 ptn
2. WK	2 ptn
3. Keps	0 ptn

POULE II

Uitslagen:	
HILO - Solvay	50 - 42
Kine - Comm	36 - 36
Comm - HILO	37 - 48
Solvay - Kine	63 - 24
Comm - Solvay	33 - 48
HILO - Kine	20 - 0

Eindstand:

1. HILO	6 ptn
2. Solvay	4 ptn
3. Comm	1 pt
4. Kine	1 pt

Opmerking:

De finales worden gespeeld in februari of maart. Gedetailleerde uitnodigingen volgen later.

Damesploeg voetbal

Beste sporters,
Dit jaar starten we op de VUB met een damesploeg voetbal. Wij zoeken ook liefhebbers die een beetje kunnen voetballen, en die bereid zijn aan enkele trainingen en wedstrijden deel te nemen. Liefhebbers dienen zich aan te melden bij Wilfried Lodens (sportdienst, gebouw Y, 641.23.11). De trainingen zullen eind november of begin december aanvangen. Aarzel niet langer, drijf uw emancipatie door en wordt lid van de VUB-damesploeg. Zie trouwens ook uw fysieke conditie angstaanjagend verbeteren. Op naar Lodens, dus.

Nu

Is een stuk van het Onafhankelijk Toneel, over het gematigd geluk van intellectuele paren, hun onderlinge verhouding, hun sociale leven. Voer voor U, zou ik zo zeggen. Op wo. 19 dec. om 20.30u in de Beursschouwburg.

Tijd

"De vierde dimensie in de kunst" is een groots opgezette tentoonstelling in het PSK. Heel wat belangrijke namen : Dali, Duchamp, Chirico, Michaux, Delaunay, Monet, Degas... Men is het wat oneens over de opzet van het geheel, maar als verzameling van een 100-tal, soms toch wel heel interessante werken, meen ik het toch de moeite waard om eens binnen te lopen. Nog tot 20 januari kan dat.

Eerste mensen

Ga je zoeken op de tentoonstelling, georganiseerd door het laboratorium voor Antropologie van de V.U.B. In het stadhuis liggen schetsen, skeletresten, prehistorische werktuigen en meer van datum te wachten. Nog tot 16.12, elke dag van 10 tot 19 u.

Alfons Mucha

Een grote tentoonstelling is gewijd aan deze belangrijke vertegenwoordiger van de Art Nouveau. Zeer de moeite is zijn reeks van reclame-affiches. Ook in zijn andere werken vindt men dezelfde gracieuse lijnen, plantenmotieven, vreef! getilleerde vrouwenfiguren weer. Typisch voor de Art Nouveau ontwerpt hij ook huizen, meubelen, toneeldecors, juwelen en zeer alleedaagse gebruiksvoorwerpen. Even vertoeven in een fin-de-siècle sfeer kan, in het Museum van Elsenne in de Van Volsemlaan, 71, nog tot 27 januari.

Harvey & the Wallbangers.

Tot slot een Beursburger met een Wallbanger. Deze laatste krijg je aangeboden wanneer je op 20, 21, 22 of 23 december (om 20.30 u.) even aankomt in de Beursschouwburg. Dat is dan een voorsmaakje van het als kwiek gek afgeschilderd optreden van bovenstaande groep. Na de Queen komt U aan bod. In "Allez Bananes" wordt gemixt: pop-rock en jazz-classics uit de jaren '40-'50, Tsjetkowskij, gospels... The Lunatics are taking over the asylum. Op vokaal gebied zowat de betere Nylons. Ideaal als kerstgeschenk. U dan ook van harte aanbevolen door